„Друк — самая моцная, самая вострая зброя нашае партыі" (СТАЛІН)

Пралетарыі ўсіх краёў, злучайцеся!
Proletarjusze wszystkich krajów, łączcie się!
Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

XII год выданьня
Штодзённая газэта

ОРГАН ЦЭНТРАЛЬНАГА ВЫКАНАЎЧАГА КАМІТЭТА РАБОЧЫХ, СЯЛЯНСКІХ І ЧЫРВОНААРМЕЙСКІХ ... І САВЕТУ НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БЕЛАРУСКАЙ ...

АЎТОРАК 19 мая 1931 году № 112 (3200)

Алма-Ата, Ленина 31 Гос. Публич. библ-ке февр. янв.-32 г. | СВ.-I

ЗАЎТРА У БССР ПАЧЫНАЕЦЦА МЕСЯЧНІК ДРУКУ

...у бальшавіцкага друку—на няўхільнае правядзеньне генэральнай лініі партыі, на бязьлітасную барацьбу з усякімі адхіленьнямі ад яе, на рашучую перабудову рабселькораўскай работы

МЕСЯЧНІК БАЛЬШАВІЦКАГА ДРУКУ

...ўтра, 20-га мая, пачынаецца ў Б...Р месячнік друку. «Газэта ня толь... алектыўны прапагандыст і калек...ы агітатар, але таксама і калек...м арганізатар» (Ленін). «Друк— ...я моцная і самая вострая зброя ...ай партыі» (Сталін).

...ная генэральная лінія нашай пар... адносна бальшавіцкага друку. Та... галоўная роля і задача друку бы... ёсьць і застаецца ва ўсе пэрыяды ...ічнай барацьбы рабочае клясы і ...альшавіцкай партыі, барацьбы, як ...рыяд штурму буржуазіі з боку ра...х калён, так і асабліва ў пэрыяд ...орвутага сацыялістычнага наступ...я па ўсім фронце на рэшткі ка...ізму ў нашай краіне.

...XVI зьезд—ёсьць зьезд разгорну... наступленьня социялізму па ўсім ...нце, ліквідацыі кулацтва як клясы ...равядзеньня ў жыцьцё суцэльнай ...ктывізацыі». Гэткая аснова генэ...най лініі партыі, лінія, якую з ... бальшавіцкай чоткасьцю фарму...ў на XVI зьездзе ЎсеКП(б) кіраў... нашай партыі тав. Сталін. Гэтая-ж ... зьяўляецца генэральнай лініяй і ...ага бальшавіцкага друку у сучас... пэрыяд, бо друк наш—неадымная ...ка, плоць ад плоці, кроў ад крыві ...ай бальшавіцкай партыі, яе «самая ...ная, самая вострая зброя».

...сьце і мацнее бальшавіцкі друк і ... сувязь з шырачэзнымі масамі ра...ых і працоўных СССР. Аб гэтым ...раць лічбы перамог. Аб гэтым га...ыць гіганцкае падвышэньне палі...ай ролі друку, узмацненьне яго ...ыву на рабочыя і працоўныя масы, ... сувязі з гэтымі масамі.

...1928 году па 1931 г. колькасьць ...т СССР узрасла на 133 проц. Калі ...928 годзе разавы тыраж газэт скла... 8,8 млн. экзэмпляраў, дык у першым ...ртале 1931 году ён ужо раўняецца ... млн. экз. Гэты тыраж перавысіў пя...дку друку, ён выперадзіў усе капі...стычныя краіны апроч ПАЗШ. Вя...рныя посьпехі мае бальшавіцкі ...к у БССР. Тыраж нашых газэт на ... мовах нязьменна расьце. Асабліва ...ас тыраж раённых, фабрычна-за...скіх шматтыражак, калгасных і ...асных газэт. Павялічылася значна ...олькасьць. Бурным тэмпам растуць ...ы рабселькораўскай арміі. Ударнік...кор становіцца цэнтральнай фігу...., ударная брыгада друку—асноў... зьвяном рабселькораўскага руху. ...обач з вялізарнымі колькаснымі ...сьпехамі, асабліва высока ўзьнялася ...ітычная роля друку ў пэрыяд раз...нутага сацыялістычнага наступлень... па ўсім фронце, у час, калі краіна ...етаў уступіла ўжо ў пэрыяд сацыя...му, завяршаючы пабудову фунда...ту сацыялістычнай эканомікі СССР. ...льшавіцкі друк вядзе рашучую ба...ьбу за генэральную лінію ленін...й партыі. Ён незамірна змагаецца ...роць апартунізмаў усіх відаў, су...ць правага апартунізму, як галоў... небясьпекі на даным этапе, су...ць прымірэнцтва да ўхілаў. Узрас... арганізуючая роля друку ў барацьбе за выкананьне і перавыкананьне ...наў пяцігодкі ў чатыры і менш га... плянаў трэцяга рашаючага году, ...арацьбе за суцэльную калектывіза...ю і ліквідацыю на гэтай аснове ...ацтва, як клясы, за бальшавіцкую ...бу, за культурную рэволюцыю. Усё ...шэй узьнімаючы сваю ролю, як ка...тыўнага арганізатара, прасякаючы ...амую гушчыню рабочых і працоў...х мас, друк наш мае вялізарныя да...неньні ў справе мабілізацыі мас на ...кананьне бальшавіцкімі тэмпамі па...ўленых партыяй задач рэканструк...йнага пэрыяду. У гэтай сваёй рабо... друк даў і дае зараз шмат станоў...х прыкладаў новых форм і мэта... сваёй работы.

...ост нашага друку, падвышэньне ... ролі ў пэрыяд сацыялістычнага ...ступленьня па ўсім фронце—зьяў...ецца вынікам правільнасьці генэ...льнай лініі партыі, вынікам бурнага ...дыму сацыялістычнага будаўніцтва ў СССР і ў БССР, вынікам узмацненьня сувязі з рабочай клясай і працоўнымі і ўзросту ўплыву на іх, вынікам ўзросту творчага энтузіязму і бязьмежнага давер'я ленінскай партыі і яе ЦК на чале з тав. Сталіным з боку шырачэзных мас рабочых, калгасьнікаў, беднякоў і серадмякоў і ўсіх працоўных.

У краінах, дзе пануе капітал, на камуністычны друк, на гэту мацнейшую зброю ў клясавых бойках з капіталам, абрушаецца ўся ненавісьць буржуазіі і яе верных прыслужнікаў—сацыял-здраднікаў і сацыял-фашыстаў. Знаходзячыся ў глыбокім падпольлі ў значнай частцы капіталістычных краін, перамагаючы фашысцкі і сацыял-фашысцкі тэрор, расьце і мацнее камуністычны рабочы друк. Ён вядзе бальшавіцкую работу, ён зьяўляецца прапагандыстам, агітатарам і арганізатарам рабочых мас, ён мабілізуе іх на барацьбу з капіталізмам і яго вернымі агентамі, ён заклікае пралетарыят на апошні і рашучы бой з капіталізмам, ён мужна і незамірна змагаецца супроць падрыхтоўкі вайны з СССР, ён прыкоўвае ўвагу і мабілізуе масы на абарону ўдарнай брыгады рабочых усіх краін СССР.

Друк СССР—ударная брыгада камуністычнага рабочага друку ўсіх краін. І таму аднэй з важнейшых яго задач зьяўляецца ўзмацненьне інтэрнацыянальнай сувязі з рабочымі ўсіх краін.

Вялізарнейшыя задачы, якія стаяць перад СССР і БССР, задачы завяршэньня пабудовы сацыялістычнай эканомікі, задачы—ў 10-гадовы тэрмін дагнаць і перагнаць капіталістычныя краіны ў тэхніка-эканамічных адносінах, задачы гэтыя патрабуюць ад нашага друку яшчэ больш узмацніць сваю ролю ў разгортваньні сацыялістычнага наступленьня па ўсім фронце, выкарчоўваньні рэштак капіталізму, у будаўніцтве сацыялізму. Задачы гэтыя вымагаюць падыходу да нашага друку з яшчэ большымі патрабаваньнямі, вымагаюць яшчэ мацнейшай крытыкі яго недахопаў і памылак.

Недахопамі нашага друку зьяўляюцца—няпоўны ахоп каранных і асноўных пытаньняў, якія стаяць перад партыяй і рабочай клясай у трэцім рашаючым годзе пяцігодкі, недастатковы тэмп разгортваньня работы па арганізацыі мас вакол задач і лёзунгаў партыі і савецкай улады, недастаткова рашучы пераход да апэрацыйнай работы, да выкананьня важнейшай, галоўнейшай задачы друку—быць калектыўным арганізатарам мас,—адставаньне тэмпаў перабудовы рабселькораўскага руху на аснове ўдарніцтва, недастатковая дапамога з боку, ў прыватнасьці, нашае газэты, раённаму і нізавому друку і зусім недастатковае і амаль поўнае адсутнічаньне разгортваньня інтэрнацыянальнай сувязі паміж рабселькорамі нашае газэты і рабкорамі замежных краін.

Зьнішчыць гэтыя недахопы, зрабіць наш друк яшчэ больш вострай, больш моцнай зброяй у руках партыі—такая задача стаіць перад друкам БССР у часе правядзеньня месячніка.

Месячнік друку ў БССР ставіць перад усім бальшавіцкім друкам нашай краіны рад адказьнейшых задач.

Першай задачай зьяўляецца далейшае, больш шырокае разгортваньне бальшавіцкай самакрытыкі. Бяз гэтага немагчыма пасьпяховая барацьба за генэральную лінію партыі, барацьба з усімі ўхіламі ад яе і ў першую чаргу з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай на даным этапе, бяз гэтага немагчыма ўзмацненьне ролі друку ў пэрыяд разгортваньня сацыялістычнага наступленьня па ўсім фронце, бяз гэтага немагчыма далейшая мабілізацыя шырачэзных мас на завяршэньне пабудовы сацыялістычнай эканомікі СССР.

Другая задача месячніка—гэта ўзмацненьне раённага і нізавога друку. Раённы друк—гэты новы атрад бальшавіцкага друку,—павінен быць перш за ўсё праваднікам генэральнай лініі партыі, непахісным барацьбітом з усімі скажэньнямі гэтай генэральнай лініі і, ў першую чаргу, з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай. Раённы друк павінен высока трымаць сьцяг ленінскай нацыянальнай політыкі партыі, бязьлітасна змагацца з адхіленьнямі ад ленінскай нацпалітыкі і, у першую чаргу, з вялікадзяржаўным шавінізмам, як галоўнай небясьпекай данага пэрыяду, ні на хвіліну не паслабляючы барацьбы супроць контррэвалюцыйнага беларускага нацыянал-дэмакратызму, а таксама супроць шавінізмаў іншых колераў і адценьняў. Раённы друк, пад кіраўніцтвам партарганізацый, павінен больш узмацніць сваю арганізатарскую ролю—мабілізаваць масы вакол задач і лёзунгаў партыі і савецкай улады. Раённы друк павінен драцца за выкананьне і перавыкананьне промфінпляну, систэматычна і штодзённа змагацца за суцэльную калектывізацыю і ліквідацыю на гэтай аснове кулацтва як клясы, павінен ў пару і пабальшавіцку ставіць і вырашаць пытаньні калгаснага руху, гаспадарчакультурнага жыцьця раёнаў, у поўнай меры адбіваючы вытворчы напрамак раёнаў.

Барацьба за генэральную лінію партыі, барацьба на два фронты і, у першую чаргу, супроць правага ўхілу, як галоўнай небясьпекі, павінна прасякаць кожную старонку газэты, кожны допіс рабселькора, кожную рэдакцыйную заметку, бо без барацьбы за генэральную лінію партыі, без барацьбы на два фронты, без узмацненьня агню супроць усялякіх праяваў апартунізму і прымірэнцтва да яго, як у тэорыі, так і на практыцы, няма бальшавіцкага друку.

Бурны уздым сацбудаўніцтва, вялізарныя посьпехі ў выкананьні пяцігодкі ў чатыры і менш гады выклікаюць шалёнае супраціўленьне клясавага ворага сацыялістычнаму наступленьню па ўсім фронце. Гэта знаходзіць свае адлюстраваньне ва ўзмацненьні «паўзучых» ухілаў ад ленінскай нацпалітыкі нашай партыі. Друк БССР, які выходзіць на ўсіх мовах, насяляючых БССР народнасьцяй, сам зьяўляецца яскравым прыкладам ажыцьцяўленьня ленінскай нацыянальнай палітыкі. Друк БССР мае вялікія посьпехі ў барацьбе за ленінскую нацпалітыку, ў барацьбе супроць ухілаў ад яе, у барацьбе супроць вялікадзяржаўнага шавінізму, як галоўнай небясьпекі на даным этапе, у барацьбе супроць контррэволюцыйнага беларускага нацдэмакратызму і шавінізмаў іншых коляраў. Задача друку БССР—яшчэ больш рашуча выкрываць клясава-варожыя карэньні вялікадзяржаўнага шавінізму, галоўнай небясьпекі, беларускага контррэволюцыйнага нацдэмакратызму і шавінізмаў розных колераў і адценьняў. Энэргічна і настойліва павінен друк наш і ў далейшым змагацца з «паўзучымі» ўхіламі, выяўляць іх, бязьлітасна біць іх «тэорыі» і «тэорэйкі» і канкрэтных носьбітаў гэтых ухілаў.

Месячнік друку павінен стаць пераломным у перабудове ўсяго рабселькораўскага руху БССР у адпаведнасьці з рашэньнямі ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б. Друк БССР павінен у гэты месячнік перабудаваць усю рабселькораўскую работу на асновах ударніцтва і брыгаднага мэтаду работы

Нарэшце, месячнік павінен зрабіцца падрыхтоўчым да Ўсебеларускага рабселькораўскага зьезду, які падагуліць вынікі усёй работы па перабудове рабселькораўскага руху на ўдарніцкі мэтад работы і зробіцца выходным пунктам яшчэ большага ўзмацненьня палітычнай ролі рабселькораўскага руху ва ўсёй рабоце бальшавіцкага друку.

Такія задачы стаяць перад месячнікам друку ў БССР. Пад кіраўніцтвам КП(б)Б і яе ЦК друк БССР няўхільна будзе ісьці наперад, ісьці ў яшчэ больш рашучае наступленьне па ўсім фронце, ісьці да поўнай перамогі сацыялізму і камунізму.

„Роля газэты не абмяжоўваецца адным распаўсюджваньнем ідэй, адным палітычным выхаваньнем і прыцягненьнем палітычных саюзьнікаў. Газэта — ня толькі калектыўны прапагандыст і калектыўны агітатар, але таксама і калектыўны арганізатар"

ЛЕНІН

Рабселькораўскі рух на новым этапе

У нэтрах рабочых мас нарадзіўся лёзунг «Пяцігодка ў чатыры гады». Ажыцьцяўленьне гэтага гістарычнага лёзунгу выклікала новы ўздым творчай актыўнасьці і энтузіязму рабочых і калгасьнікаў. Праца зрабілася «справай гонару», узьняўся бурны рост сацспаборніцтва і ударніцтва, як мэтадаў камуністычнай працы ў барацьбе за скарачэньне тэрмінаў ператварэньня СССР з адсталай аграрнай краіны ў краіну індустрыяльна-калгасную.

Усё гэта выклікала неабходнасьць перабудаваць і рабселькораўскі рух, перавесьці яго таксама на новыя калектыўныя формы работы і мэтады ўдарніцтва ў друку.

Што з сябе ўяўляюць ўдарнікі друку?

«Гэта перадавая частка рабочых і калгасьнікаў — ўдарнікі на вытворчасьці—ўзнімаецца на вышыню паста ноўкі агульна-гаспадарчых пытаньняў, паказвае лепшыя ўзоры працы, змагаецца з бюракратамі, гультайнікамі і апартуністычнай практыкай».

Ня цяжка заўважыць, што «ў гэтай форме рабселькораўскага руху крыюцца невычэрпальныя рэзэрвы для далейшага росту палітычнага ўплыву нашай партыі ў краіне і на ўсе галіны гаспадарчага жыцьця». («Правда»).

Мы павінны вывучаць вопыт «Правды» і зрабіць яго багацьцем кожнай газэты ад цэнтральнай да насьценнай. ЦК УсеКП(б) у сваёй пастанове «аб перабудове рабселькораўскага руху» абавязаў «разьвіць цалкам апраўдаўшы сябе вопыт «Правды» па стварэньні брыгад друку, які зьяўляецца ўзорам калектыўнае работы рабселькораў».

Газэта «Савецкая Беларусь» робіць першыя крокі, каб ўспрыняць вопыт «Правды». Толькі адзін месяц існаваньня ў рэдакцыі «С. Б.» сэктару ўдарных брыгад пераканаў наколькі неабходна мець такі сэктар.

За апошні месяц нам удалося стварыць па розных заданьнях каля 30 брыгад друку. Некаторыя з іх (на вёсцы, галоўным чынам) маюць амаль сталы склад сваіх членаў, пішуць калектыўна па розных пытаньнях, удзельнічаюць калектыўна ў паходзе за калгасны прыліў, па мабілізацыі сродкаў і г. д. Такім чынам, яны становяцца аўтаматычна як-бы сталымі брыгадамі. Трэба мімаходам зазначыць, што, як паказала практыка, з такімі брыгадамі значна палягчаецца сувязь, кіраўніцтва імі і выхаваўчая работа. Такія брыгады даюць магчымасьць яе членам больш набываць вопыт калектыўнае работы, уцягваць новых рабселькораў-адзіночак, з якіх потым ствараць новыя брыгады для...

...даў, перадаваць ім набыты вопыт брыгаднае работы.

Арганізацыя ўдарнікаў друку ўпіраецца ў пытаньне вучоту якасьці. Мы павінны пільна сачыць за клясавым ворагам, за авантурным элементам, які пралазіць у нашы рады, каб рабіць шкодныя нам справы, прыкрываючыся пачэснай назвай ўдарніка друку. Брыгадныя формы работы даюць магчымасьць газэтам змагацца за якасьць ўдарнікаў друку.

Неабходна зламаць апартуністычную недаацэнку нізавога друку і рабселькораўскага руху з боку паасобных кіраўнікоў многіх раённых парт'арганізацый і паасобных парт'ячэек. Трэба іх павярнуць тварам да пастаноў партыі аб перабудове рабселькораўскага руху і парткіраўніцтва ім. Да гэтага часу многія райкомы яшчэ і ня думаюць аб нізавым друку. Многія райкомы партыі яшчэ ня выканалі пастанову ЦК УсеКП(б) аб стварэньні пры райкомах камісій па кіраўніцтве рабселькораўскім рухам. Між іншым, такія камісіі значна палягчаюць работу сэктару ўдарных брыгад цэнтральных газэт па арганізацыі ўдарнікаў друку.

За апошнія дні ў сваіх рабселькораўскіх падборках мы паказалі абурэючыя факты апартунізму на практыцы ў справе парткіраўніцтва нізавым друкам. Маюцца выпадкі, калі паасобныя адказныя партработнікі райкому разважаюць: «Мы цяпер праводзім другую бальшавіцкую вясну і таму ня маем часу займацца нізавым друкам і рабселькорамі». Апартуністычная сьлепата такіх работнікаў (а іх, нажаль, яшчэ шмат) перашкаджае ім зразумець ролю нізавога друку ў такіх кампаніях, як сяўба другой бальшавіцкай, калектывізацыя і г. д., разумець, што газэта і рабселькоры зьяўляюцца магутнымі дапаможнікамі партыі па выкананьні плянаў сацбудаўніцтва.

Ул. І. Ленін гаварыў, што пралетарскі друк павінен **«служыць зброяй сацыялістычнага будаўніцтва».** Цяпер, як ніколі, наш друк пачынае па бальшавіцку выконваць гэтую ролю (ўдарніцтва ў друку).

Як-бы для ілюстрацыі гэтых слоў правадыра падаём сёньня адзін са шматлікіх фактаў, як насьценгазэта калгасу імя 10-годзьдзя БССР (Магілёўскі раён) «Золак» па бальшавіцку змагалася за калгас і якіх вынікаў дабілася калгасах пры дапамозе сваёй насьценгазэты.

Той, хто недаацэньвае ролі нізавога друку, няхай уважліва прыгледзіцца да такіх, здаецца дробных, але палітычна-важных фактаў.

Брыгада селькораў-ударнікаў калгасу Энэльс, якая арганізавала 5 новых калгасаў у раёне.

„Друк—адзіная зброя, пры дапамозе якой партыя штодзённа, кожны момант гаворыць з рабочай клясай на сваёй, патрэбнай ёй мове. Іншых сродкаў працягнуць духоўныя ніткі паміж партыяй і клясай, другога такога гібкага апарату ў прыродзе няма".

СТАЛІН

Узор баявой работы паказвае насьценгазэта „Золак"

Насьценгазэта «Золак» калгасу імя 10 годзьдзя БССР Наваселкаўскага сельсавету, Магілеўскага раёну, нарадзілася яшчэ ў канцы 1928 году

З першага нумару—газэта біла па ўсіх недахопах у калгасе па безгаспадарчасьці і арганізоўвала калгасьнікаў на ліквідацыю маючыхся прарываў. Насьценгазэта садзейнічала правядзеньню ўборачнай асеньняй і пасеўкампаніі. Калгас за лепшае правядзеньне сяўбы і ўборку атрымаў ад рэдакцыі газэты «Камунар Магілеўшчыны» і Райкалгассаюзу, пераходны Чырвоны Сьцяг.

Гэтыя вялікія дасягненьні калгасьнікі не замацавалі, у выніку чаго калгас стаў перад фактам вялікага прарыву. Калгас у тэрмін ня скончыў малацьбу і зусім кепска падрыхтаваўся да веснавой сяўбы.

Насьценгазэта «Золак» абвясьціла рашучую бязьлітасную барацьбу маючымся прагулам, сымулянцтву, рвацтву і лжэкалгасьніцтву і паставіла пытаньне перад мясцовымі арганізацыямі аб прыняцьці мер для ачысткі калгасу ад кулакоў, якія яго пачалі разваліваць. У выніку гэтага былі вычышчаны з калгаснай сям'і 3 кулацкія гаспадаркі.

Ачысьціўшы свае рады ад кулакоў, насьценгазэта «Золак» пачала мабілізоўваць увагу калгасьнікаў на ліквідацыю прарываў у падрыхтоўцы да сяўбы.

12 калгасьнікаў аб'явілі сябе ўдарнікамі праз насьценгазэту.

Насьценгазэта «Золак» вынесла прапанову аб далейшым росьце калгасу за лік аднаасобнікаў. У калгас гэтымі днямі ўступілі тры гаспадаркі. Насьценгазэта па баявому ўзьняла пытаньне аб неадкладным пераводзе калгасу на зьдзельшчыну, ацэненую ў працаднёх. Газэта паказала як гэта практычна правесьці, і калгас перайшоў на зьдзельшчыну.

З мастацкага боку ў кожным нумары насьценгазэты маецца шмат малюнкаў і яна пішацца друкаванымі літарамі, чаму нават і малапісьменны можа яе чытаць. Насьценгазэта карыстаецца вялікай папулярнасьцю і аўтарытэтам сярод калгаснай масы.

Насьценгазэты ўсіх калгасаў павінны пабудаваць сваю работу так, як пабудавала насьценгазэта «Золак». Насьценгазэта «Золак» стала баявым сродкам у барацьбе за генэральную лінію партыі, дзякуючы добраму кіраўніцтву з боку парт'ячэйкі.

Гэц Я. Модлік.

Наш адказ менскім ударнікам „Правды"

Вітаючы прапановы менскіх ударнікаў і сустрэчны «плян Палескай», якія мы поўнасьцю прымаем, мы, апроч агульнай работы па рэалізацыі высунутых прапаноў, бярэм на сябе наступныя абавязкі.

1. На працягу месячніка друку дэталёва прапрацаваць прапановы менскіх ударнікаў «Правды», пастановы: бюро гаркому, сакратарыяту ЦК КП(б)Б і ЦК УсеКП(б) аб перабудове нізавога друку і рабкораўскага руху сярод усіх рабкораў і рабочых заводу, арганізуючы брыгады з рабкораў, з уцягненьнем рабочых-ударнікаў; для ўсіх астатніх рабочых правесьці 5 гутарак.

2. З 1-га чэрвеня арганізаваць вячэрнія дзесяцідзённыя курсы для нова абраных рэдактараў насьценгазэт, паставіўшы пытаньне перад культпропам парткому і гаркому аб забясьпечаньні іх адпаведнымі праграмамі і кіраўнікамі.

3. Да рабселькораўскага зьезду арганізаваць у кавальскім цэху пазьменныя насьценгазэты, і як вопыт—адну брыгадную.

4. Да 15-га чэрвеня арганізаваць шматтыражку ў сваім падшэфным Церахаўскім раёне, падрыхтаваць да яе асноўнага працаўніка—лепшага рабкора—рабочага-ўдарніка арганізуючы вакол яе актыў селькораў.

5. Ва ўсіх падшэфных калгасах да рабселькораўскага зьезду арганізаваць насьценгазэты. З 15-га па 25-га чэрвеня правесьці дзесяцідзённыя курсы рэдактараў насьценгазэт калгасаў у колькасьці 20 чалавек.

6. У мэтах ажыцьцяўленьня лёзунгу: «кожны рабкор ударнік, кожны ўдарнік—рабкор» уцягнуць у рады рабкораў усіх лепшых рабочых-ударнікаў з такім разьлікам, каб да сьвяткаваньня 14-ай гадавіны Кастрычніцкай рэвалюцыі нашы рады павялічыліся-б да 100-процантнага ахопу ўсіх ударнікаў заводу.

7. З 1-га чэрвеня на старонках шматтыражкі сыстэматычна рабіць агляд насьценгазэт.

8. Мы зьвяртаемся да ўсіх рабкораў Палесдруку, каб яны зьвярнулі ўвагу на сваячасовы выпуск Палесдрукам нашых шматтыражак і асаблівую ўвагу на якасьць іх выпуску.

Узятыя на сябе абавязкі мы пачынаем выконваць і цалкам выканаем.

Рабкоры заводу імя Ланцуцкага.
12-V-31 г.
Гомель.

Мы аб'яўляем сябе ўдарнікамі друку

Сусьветная буржуазія шалёна рыхтуецца да вайны супроць СССР, каб перашкодзіць пасьпяховаму выкананьню пяцігодкі, каб сарваць наша сацыялістычнае будаўніцтва.

Усямернае ўзмацненьне абараназдольнасьці нашай краіны, ахова нашых перамог ад замежных і ўнутраных ворагаў,—абавязак кожнага рабочага, калгасьніка і кожнага савецкага работніка.

Мы, працаўнікі міліцыі і крымвышуку Сьмілавіцкага раёну, ўносім на пабудову дырыжаблю імя Леніна,—80 р. і выклікаем усе астатнія раёны Беларусі. Мы аб'яўляем сябе ўдарнікамі друку і абавязуемся весьці самую непрымірымую барацьбу, з кулацтвам і іх агентамі, з усімі тым, хто шкодзіць у нашай рабоце па будаўніцтву сацыялізму.

Падтрымліваем прапанову аб выпуску пазыкі 3-га рашаючага году пяцігодкі.

Мы выклікаем на сацспаборніцтва Пухавіцкую Райміліцыю.

Насьценгазэты ў барацьбе за пралетарскія кадры

Рагачоў (наш кар.). У Рагачоўскім пэдтэхнікуме амаль увесь час выпускалася адна насьценгазэта. Адной газэтай мабілізаваць студэнцкую масу на ўдарныя тэмпы ў навучаньні нельга было. Газэта з усёй масай цесна зьвязана ня была.

Зараз у тэхнікуме выпускаецца 9 газэт. На кожным курсе зараз ёсьць свая курсавая газэта. З ліку 9-ці дзьве выпускаюцца ў студбыткомунах.

Курсавыя газэты вядуць рашучую барацьбу з усімі шкоднымі нацдэмаўскімі праявамі, якія яшчэ маюць мейсца ў тэхнікуме, і мабілізуюць студэнтаў і выкладчыкаў на выкананьне акадэмпляну.

Значна павялічылася сетка студкораў. Ужо студкоры пішуць ня толькі ў свае курсавыя газэты, а нават і ў цэнтральныя газэты БССР.

Я. Чарняўскі

Рашуча змагацца супроць рэвізіі ленінскага вучэньня аб друку

«Мы бязбожна адсталі ад заходніх ...аін. Няхай тамашняе газэтазнаўства ...навукова, бо яно ідэалістычна. Няхай яно прадстаўляе абгрунтаваньне і ...праўданьне гнуснасьці буржуазнай ...эсы. Але яно існуе і служыць свай... друку. Мы абавязаны яго дагнаць ...перагнаць. Гэтай дырэктывай вызна...юцца тэмпы і ў нашай галіне. Яны ...авінны быць асабліва шалёнымі, бо ... пачынаем з нуля...»

Так сумаваў Гус, гэты імпартэр ...буржуазнага газэтазнаўства. Так клі...ў ён нас ісьці вучыцца ў буржуазіі ...галіне ідэалёгіі, у галіне палітыкі, у ...ліне выпрацоўкі сваёй, пралетарскай ...орыі друку.

...ленінскай тэорыі друку—наша жыцьцёвая і неадкладная задача.

Гус высунуў лёзунг «дагнаць і перагнаць буржуазнае газэтазнаўства». У гэтым рэакцыйнейшым лёзунгу, прыхільнікам якога зьяўляецца ня толькі Гус, але і ўся «бліскучая» плеяда імпартэраў буржуазнага газэтазнаўства на глебу савецкай сапраўднасьці, характэрна, па-першае, тое, што змазваецца прынцыповая каранная розьніца паміж марксыцка-ленінскім і буржуазным газэтазнаўствам і, па-другое, што Гус недаацэньвае Маркса і Леніна, што ўсё напісанае Марксам і Леніным аб друку наогул скідваецца з балянсу савецкага газэтазнаўства («мы ...

...га газэтазнаўства і мадэрнізаванымі заклікамі «ісьці на вывучку да капіталістаў». Гэтыя «тэорыі» аб па-за клясавасьці друку невыпадковы. Усе яны «служаць толькі прыкрыцьцём буржуазнай прэсы як зброі закабаленьня эксплёатацыі працоўных мас, прыкрыцьцём лішамернага ўдзелу ў ёй эпігонаў і рэнэгатаў пралетарскай рэвалюцыі. Троцкі сваім асабовым удзелам у буржуазнай прэсе становіць сабой выключны прыклад пасьлядоўнага давядзеньня сваёй «тэорыі» да практычнага канца».

Што-ж у замену ленінскага вучэньня аб друку высоўвалася буржуазнымі тэарэтыкамі газэтазнаўства на першы плян? На першы плян высоўвалася ...

...што трыадзіная ленінская формула—друк—калектыўны агітатар, прапагандыст і арганізатар—адносіцца ня толькі да бальшавіцкага друку, але і да друку буржуазнага.

Так, Гус у артыкуле «Праблема вывучэньня газэтнай мовы» («сборник «Проблемы газетоведения», Изд. Гос. Ин-тута Журн., 1930 г. Под редакцией Гуса, Бочарова, Бенцмана) пісаў: «масавая буржуазная газэта таксама ёсьць калектыўны агітатар, прапагандыст і арганізатар». На гэтай-ж пазіцыі цалкам стаяў і Курс, гэты двурушнік з права-лявацкага блёку Сырцова-Ламінадзе. Ім падпяваў і Рэзьнікаў («Журналист» № 14 за 1930 г.). Разгорнута і найбольш выразна гэту ...

...ца значэньне нашага друку і павялічваецца значэньне друку буржуазнага. Гэтым самым падпадае рэвізіі важнейшае зьвяно ленінскага вучэньня аб друку. Гэтым самым зводзіцца на ніштто сталінская заява аб тым, што **«пры ўсім значэньні агітацыйнай ролі друку арганізацыйная яе роля зьяўляецца ў даны час найбольш поўным жыцьця момантам у нашай будаўнічай рабоце».**

Арганізатарскай ролі нашага друку не зразумелі ня толькі трацкісты. Гэтага не зразумелі і правыя апартуністы. Бухарынскія праваапартуністычныя ўстаноўкі ў пытаньнях аб друку, у пытаньнях аб рабселькораўскім руху па сутнасьці зводзяцца да адмаў...

...

С. М.

„Селькоры калгасаў павінны быць у першых радох барацьбітоў за сацыялістычную арганізацыю працы, за плянавае выкарыстоўваньне рабочай сілы, брыгадную работу, зьдзельшчыну, размеркаваньне даходаў па працаднёх, перадачу вопыту перадавых калгасаў адстаючым, сацспаборніцтва і ўдарніцтва і г. д., рашуча змагаючыся за суцэльную калектывізацыю і ліквідацыю на яе аснове кулацтва як клясы“.

(З пастановы ЦК УсеКП(б) ад 16-IV-31 г.)

На жэнеўскім кірмашы

ЖЭНЕВА, 17. Учарайшыя агульныя спрэчкі эўропэйскай камісіі ператварыліся ў значнай меры ў дыскусію па пытаньні аб аўстра-нямецкай згодзе. Стрыманы тон прамовы Шобэра (Аўстрыя) ацэньваецца, як імкненьне аўстрыйскага ўраду ўтрымаць за сабой шлях да адступленьня. У правых нямецкіх колах існуюць вялікія апасеньні наконт цьвёрдасьці пазыцыі Шобэра. Словы Шобэра аб тым, што Аўстрыя гатова абмеркаваць любыя прапановы, але ня ў стане толькі даць, відавочна сьведчаць аб імкненьні атрымаць рэальную кампэнсацыю заразжа».

У жэнеўскіх колах выказваюць, што і прамова Гранды становіць сабой абгаварэньне праэкту аўстра-нямецкага мытнага саюзу і расцэньваецца як некаторае збліжэньне з французскім пунктам погляду. Што датычыць пазыцыі Гендэрсона, дык ён, як перадаюць, зьбіраецца сыграць ролю супэр-арбітра. Аднак, няма сумненьня, што яго пазыцыя ўжо вызначана і будзе накіравана супроць аўстра-нямецкай згоды.

Французскія імпэрыялісты павышаюць тон

ЖЭНЕВА, 18. Апублікаваны ўчора французскай дэлегацыяй мэмарандум па пытаньні аб агульнанямецкай згодзе стаіць у цэнтры ўвагі замежных палітычных колаў. Па агульным значэньні, французскі мэмарандум значна пашырае рамкі дыскусіі аб аўстра-нямецкай мытнай згодзе, якая пачынаецца сёньня ў савеце Лігі Нацый.

У процілежнасьць імкненьню Нямеччыны ўтрымаць пытаньне ў юрыдычных рамках, французскі мэмарандум ставіць яго ў плоскасьць палітычную і эканамічную.

Брыян патрабуе ануляваць нямецка-аўстрыйскую згоду

ПАРЫЖ, 17. Агенцтва Гавас паведамляе: «французскі мэмарандум, выказваючы савету Лігі Нацый пункт погляду французскага ўраду на аўстра-

нямецкі пратакол ад 19 мая 1931 г. указвае на Вэрсальскі і Сен-Жэрмэнскі дагаворы і пратакол ад 1922 году, якія ўстанаўляюць, што незалежнасьць Аўстрыі ня можа быць парушана без згоды Лігі Нацый.

Мэмарандум спасылаецца таксама на абавязацельствы Аўстрыі ў адносінах да дзяржаў—гарантам пазыкі 1922 г. Мэмарандум падкрэсьлівае супярэчнасьці паміж аўстра-нямецкім пратаколам і прынцыпамі міжнароднага права, заяўляючы, што трэція дзяржавы будуць па ўсёй магчымасьці мець падставы прэтэндаваць на пашырэньне іх гандлю на аснове такіх-жа мерапрыемстваў, якія прадугледжаны ў Аўстра-нямецкім пратаколе або на аснове прынцыпу найбольшага спрыяньня.

У мэмарандуме гаворыцца, што мытная ўніфікацыя на аснове нямецкага тарыфу павысіць дарагавізну жыцьця ў Аўстрыі, узмоцніць нямецкую прамысловую канфэрэнцыю на замежных рынках і пацягне за сабой узмацненьне беспрацоўя ў Аўстрыі.

Мэмарандум сьцьвярджае, што Ліга Нацый не рэкамендавала мэтаду заключэньня рэгіянальных эканамічных згодаў, ў выпадку агульнага прымяненьня гэтага мэтаду ўзьнікнуць варожыя адзін да аднаго эканамічныя групоўкі.

Мэмарандум падкрэсьлівае палітычную небясьпеку, выцякаючую з вельмі цеснага эканамічнага саюзу паміж дзяржавамі няроўнай сілы і напамінае прэцэдэнты ў мінулым, у прыватнасьці пратэст Англіі і Прусіі супроць франка-бэльгійскіх перагавораў аб заключэньні мытнага саюзу ў 1842 г.

Мэтады заключэньня пратаколу выклікалі неспакой ва ўсім сьвеце, таму мэмарандум настойвае на абавязку члена Лігі Нацый захоўваць дагаворы. Мэмарандум патрабуе, каб Аўстрыя і Нямеччына спынілі праводзеньне якіх-небудзь мерапрыемстваў у гэтым пытаньні да рашэньняў савету Лігі Нацый».

Аўстрыйская буржуазія рыхтуе пазыцыі для адступленьня

БЭРЛІН, 18. У сувязі з мэмарандумам французскага ўраду аб праэкце аўстра-нямецкай мытнай уніі, агенцтва Вольфа паведамляе, што зьмешчаныя ў мэмарандуме аргументы ня могуць пахіснуць пункту погляду нямецкага і аўстрыйскага ўраду. Мэмарандум пераносіць абгаварэньне мытнай праблемы з юрыдычнай у палітычную эканамічную плоскасьць, у той час, як англійская прапанова стала задачай аслабіць Лігу Нацый ад неабходнасьці займацца абгаварэньнем гэтых пытаньняў.

Нямецкі і Аўстрыйскі ўрад пры складаньні венскага пратаколу імкнуліся ўхіліцца якога-б та ні было парушэньня пастаноў цяпер дзеючых дагавароў. Незразумела, якім чынам гэта магло даць повад да нападаў на ўрады абедзьвух краін. Венскі пратакол не парушае прынцыпу незалежнасьці Аўстрыі. Што датычыцца эканамічных повадаў, гаворыцца далей у паведамленьні Вольфа, дык да гэтага часу лічылася бясспрэчным, што мытная ўнія зьяўляецца законным выключэньнем з прынцыпу найбольшага спрыяньня, і, значыць, сумяшчальна з дзеючымі палажэньнямі, прадугледжваючымі права найбольшага спрыяньня.

Калі мэмарандум выказваецца цяпер супроць рэгіянальных дагавароў, гаворыцца ў заключэньні,—гэта стаіць у рэзкай супярэчнасьці да тых ідэяў, якія за паошнія месяцы энэргічна прапагандавалі і лічылі правесьці ў жыцьцё ні хто іншыя, як саюзьнікі Францыі ў сярэдняй і ўсходняй Эўропе. Нямеччына і Аўстрыя з самага пачатку з сымпатыяй аднесьліся да гэтых ідэй».

Антысавецкія замеры Брыяна высьвятляюцца

ВЕНА, 17. У сувязі з гадавінай апублікаваньня мэмарандуму Брыяна аб пан-Эўропе, старшыня пан-эўрапэйскай лігі Кудэнгове-Калергі заклікае «народы Эўропы да сумеснай барацьбы супроць бальшавіцкай небясьпекі». Афіцыйная палітыка эўрапэйскіх дзяржаў,—заяўляе Калергі,—выкрыла сваю несамастойнасьць. Толькі ідэя пан-Эўропы можа ўтрымаць бальшавіцкі паток».

„Кераншчына“ ўзмацняе тэрор

ЛЁНДАН, 18. Як паведамляюць з Барсэлёны, дзьве камуністычныя газэты закрыты па распараджэньні каталёнскага ўраду. Ангельскія карэспандэнты ў Гішпаніі скардзяцца на надзвычайныя ўзмацненьні цэнзуры.

* *
*

ПАРЫЖ, 18. Як паведамляе агенцтва Гавас, сёньня ў Лісабоне а 2-й гадзіне дню пасьля сходу тут прэзыдэнта рэспублікі дыктатара Кармона адбыўся выбух бомбы, раніўшы некалькіх чалавек. Адначасова ў дзьвух частках гораду былі кінуты бомбы.

Пратэст супроць ангельскага імпэрыялізму

ЛЁНДАН, 18. Выбары ў эгіпецкі парлямэнт працягваюць суправаджацца варожымі дэманстрацыямі ў розных гарадох. У Каіры ў пралетарскім квартале памяшканьні выбарчых бюро былі спалены. Ня гледзячы на ўзмоцненыя нарады паліцыі і войск дэманстранты працягвалі бамбардыраваць каменьнямі трамваі і г. д.

Па прызнаньні самых уладаў, у правінцыі за час выбараў забіта 12 чалавек, галоўным чынам чыноўнікаў і паліцэйскіх. У шмат якіх гарадох натоўп абкружыў выбарчыя бюро і не дапускаў падачы галасоў. У некаторых вёсках былі ўкрадзены выбарчыя урны, у іншых—разбураны выбарчыя бюро.

Фашысцкі тэрор узмацняецца

ГЕЛЬСЫНГФОРС, 9. Выбаргскі суд вынес прыгавор па справе 4-х рабочых, якія абвінавачваліся ў «падрыхтоўцы палітычнага злачынства». Усе абвінавачваныя прыгавораны да турэмнага зьняволеньня на тэрміны ад 1 году да 2-х месяцаў, да 1 году 10 месяцаў і да пазбаўленьня «грамадзянскага давер'я» на тэрмін ад 4 да 5 год.

Рокфэлер наступае

НЬЮ-ЁРК, 6. Рад вугляпрамысловых кампаній Рокфэлера зноў зьнізілі зарплату 20.000 гарнякоў. На ўсіх вугальных раёнах, якія належаць Рокфэлеру, разагнаны рабочыя прафсаюзы.

Дэлегацыя польскіх прамыслоўцаў у СССР

ХАРКАЎ, 18. На прыёме, арганізаваным упаўнаважаным Народным Камісарыятам замежнага гандлю ў чэсьць групы польскіх прамыслоўцаў, адбыўся абмен думкамі паміж прадстаўнікамі гаспадарчых арганізацый Украіны і членамі польскай групы па пытаньні аб пэрспэктывах тавараабмену паміж УССР і Польшчай.

Дырэктар групы машынабудаўнічых заводаў Польшчы Е. Піотроўскі, дзелячыся сваімі ўражаньнямі аб буйных пабудовах у СССР, падкрэсьліў, што ўсё новае прамысловае будаўніцтва ў Савецкім Саюзе ажыцьцяўляецца па апошняму слову сусьветнай тэхнікі, а іншы раз нават абганяе яе. Шмат з працуючых у СССР заводаў цалкам узялі з сусьветнай тэхнікі ўсё, што яна можа даць і нават пашлі ўперад. Бясспрэчны дасягненьні СССР у галіне машынабудаўніцтва. Бязумоўна, што ў недалёкай будучыні іншыя перадавыя краіны прымушаны будуць пераймаць тэхніку савецкага машынабудаўніцтва. Абмен прадукцыяй машынабудаўніцтва з СССР зьяўляецца для Польшчы вялікім інтарэсам.

Удзельнікі ў гутарках з нам. старшыні ВСНГ Украіны, нам. старшыні праўленьня «Сталі», нам. упаўнаважанага нар. кам. замежнага гандлю адзначылі старраннасьць разьвіцьця польска-савецкага гандлю.

Сумiруючы ўсе выступленьні старшыня дэлегацыі польскіх прамыслоўцаў Вержбіцкі адзначыў, што Польшча, **нажаль, ня можа канкураваць з** некаторымі краінамі ў пытаньні фінансаваньня свайго гандлю з СССР. Але пры зьмене кан'юнктуры сусьветнага фінансавага рынку тавараабмен паміж СССР і Польшчай можа адразу набыць павялічаныя разьмеры. У сучасных умовах трэба рыхтаваць да гэтага глебу.

Польскія прамыслоўцы вынесьлі вялізарнае ўражаньне аб буйнейшых эканамічных дасягненьнях СССР.—Я ўпэўнены,—сказаў на разьвітаньне Е. Вержбіцкі,—што вы напярэдадні яшчэ большых посьпехаў. Мы бачылі савецкі лад па ўсім Саюзе досыць умацаваным.

СЕЛЬКОРЫ КАЛГАСАУ

„...павінны стаць на чале барацьбы за перавыхаваньне ўчарайшага серадняка, за правільную пастаноўку гаспадаркі ў калгасах, за поўнае выкананьне пляна пашырэньня пасеваў і падвышэньня ўраджайнасьці“. (ПОСТЫШАЎ)

Бальшавіцкія тэмпы перамаглі

Калгасы „Мяркуры“ і „Бальшавік“ перавыканалі пляны сяўбы

(*Па тэлефоне ад нашага карэспандэнта*).

БАБРУЙСК. Калгасы „Мяркуры“ і „Бальшавік“, Варатынскага сельсавету, арганізаваўшы паміж сабою сацспаборніцтва, скончылі засеў раньніх яравых з перавышэньнем пляну.

Па калгасе „Мяркуры“ плян перавышан на 45 проц, а па калгасе „Бальшавік“—64 проц.

Д. АЛАНСКІ.

Зьдзельшчына агітуе сама за сябе

г. Вушацы. Пераважная большасьць калгасаў Вушацкага раёну да 15-га мая закончыла ворыва яравога кліну, закончылі нават і тыя, што арганізаваліся толькі ў красавіку.

Характэрным зьяўляецца тое, што зьдзельшчына і ліквідацыя абязьлічкі адыгрываюць галоўную ролю ў скарачэньні тэрмінаў сяўбы. Нормы выпрацоўкі ў большасьці выпадкаў перавыконваюцца.

Вось прыклады: у калгасе **«Чырвоная Полаччына»** брыгада сейбітаў, замест 24 га, засеяна 31 га канюшыны; дзьве брыгады плугароў за 10 гадзінны дзень, замест 6 га, узаралі 9 га пад яравыя засевы. У калгасе **«Ударнік»**, Плінскага сельсавету, прынятая норма выпрацоўкі па ворыву ў 0,4 га на чалавека перавыконваецца да 0,6 га, а норма выпрацоўкі па вывазцы гною перавыконваецца на 80—90 проц. У калгасе «Камунар» норма па ворыву брыгадамі перавыконваецца на 5 сотак гэктару, норма па вывазцы гною—на 50 проц.

Абязьлічка дапамагае ў барацьбе з бяскорміцай. Так, калі ў калгасе «Пралетары» ліквідавалі абязьлічку, дык кожны калгасьнік пачаў клапаціцца, каб конь, на якім яму патрэбна працаваць, быў накормлены і напоены, каб плуг і хамут былі заўсёды на месцы.

Зьдзельшчына і зьнішчэньне абязьлічкі агітуюць самі за сябе: яны ўзьнімаюць прадукцыйнасьць працы калгасьнікаў, а гэта ў сваю чаргу забясьпечвае новую хвалю калгаснага прыліву.

І тут нельга абыйсьці прыкладаў. 7-га мая калгас «Чырвоны Прамень», Жарскага сельсавету, выехаў на поле. Да яго далучылася 32 аднаасобнікі. Увечары яны прынесьлі на сход калгасьнікаў заявы. 35 беднякоў і серадняков было прынята. У калгасе «Бязбожнік», Чарапоўшчынскага сельсавету, 2 аднаасобнікі, не падаючы заяў, выехалі з калгасьнікамі на поле.

У гэты калгас за апошні час прынята 42 бядняцка-серадняцкія сям'і.

Такіх прыкладаў можна падаць дзесяткамі.

Брыгада газ. «Сав. Бел.»: **Ліпаўка Ян., Гінзбург Ян.**

Чытка газэт у калгасе імя Дзяржынскага, Буда-Кашалёўскі р.

На 100 працантаў...

У Баяўскім сельсавеце няма ніводнай вёскі, якая ня была-б ахоплена калгасамі. У некаторых вёсках, напрыклад, в. Валькова калектывізаваны на 100 проц. бядняцка-серадняцкія гаспадаркі.

Ляднянскі раён. К. К.

Бабруйскі раён уступіў у бой за пераходныя сьцягі другой бальшавіцкай

Бабруйск 17-V-31 г. (Наш кар.).

Бабруйскі раён уключыўся ў агляд разгортваньня сацспаборніцтва ў часе веснавой сяўбы. Створаны раённы штаб па кіраўніцтву сацспаборніцтвам. Па выкананьні пляну веснавой сяўбы наперадзе ідуць калгасы Броскага і Харлапевіцкага сельсаветаў.

Д. Аланскі.

Кулакі падпалілі калгас „Камунар“

Койданава 18-V-31 г. (па тэлефоне ад нашага спэц. кар.).

А першай гадзіне ночы перад 18 мая кулакі падпалілі стайню калгаса «Камунар». Рубілкаўскага сельсавету. У агні загінула 19 коней.

Койданаўская МТС наладжвае дапамогу калгасу шляхам перакідкі трактароў. Прымаюцца і іншыя меры для папярэджаньня зрыву сяўбы.

Ня гледзячы на шалёнае супраціўленьне клясавага ворага і тэрарыстычныя акты кулака, Рубілкаўскі сельсавет, пад кіраўніцтвам партыі, бальшавіцкімі крокамі набліжаецца да суцэльнай калектывізацыі. На сёньняшні дзень Рубілкаўскі сельсавет калектывізаван на 90 проц.

С. Громаў.

На перадавых пазіцыях

Задачы калектывізацыі сельскай гаспадаркі і ліквідацыі на яе аснове кулацтва, як клясы, прад'яўляюць да нашага друку вялізарнейшыя патрабаваньні.

Газэта—«ня толькі калектыўны прапагандыст і агітатар, але і калектыўны арганізатар (Ленін)—ня можа стаяць у баку ад праводзімай гіганцкай работы па сацыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі, ня можа і не павінна абмяжоўвацца інфармаваньнем становішча гэтай справы, а павінна быць у першых радох барацьбітоў за генэральную лінію партыі, за суцэльную калектывізацыю, за правільную арганізацыю працы ў калгасах, павінна быць адным з арганізатараў сацыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва.

Гэтыя задачы выршаюцца друкам у першую чаргу праз яго армію рабселькораў, мабілізацыю думкі і сіл сваіх чытачоў на ўдарнае праводзеньне ў жыцьцё мерапрыемстваў партыі і ўраду, праз ўдарныя брыгады, апэрацыйныя пасты, эстафэты і інш.

«Задачы змаганьня за сацыялістычную перабудову сельскай гаспадаркі патрабуюць ад усіх селькораў пераходу на брыгадны мэтад работы...

... У дні сяўбы, ворыва, уборкі, у дні выезду ў поле нізавыя газэты павінны перасоўвацца разам з масаю калгасьнікаў і аднаасобнікаў. Паходныя газэты, экстраныя выпускі павінны ў гэтыя дні замяняць насьценгазэты».

Гэтыя вытрымкі з пастановы Усесаюзнай рабселькораўскай нарады з усёй яскравасьцю гавораць аб апэрацыйна-арганізатарскай ролі газэты і рабселькораў у 2-ю бальшавіцкую, у час веснавой сяўбы.

Друк павінен штодзённа арганізоўваць масы на бальшавіцкае выршэньне стаячых перад ім задач, на рашучую барацьбу з кулацтвам і яго агентурай унутры партыі—правымі і «левымі» апартуністамі.

Ці выконвае рабселькораўская армія газэты «Савецкая Беларусь» гэтыя патрабаваньні?

У лістападзе 1930 г., у час важнейшай палітычнай кампаніі перавыбараў саветаў, газэта «Савецкая Беларусь» абвясьціла савецкую эстафэту.

Савецкая эстафэта, ахапіўшы больш 40 раёнаў БССР, пераможна пераходзіла з раёну ў раён. 1256 ударнікаў, больш 50 новых калгасаў, дзесяткі чырвоных абозаў, сотні прапаноў у наказаў выбаршчыкаў, вось актыў, з якім савецкая эстафэта прышла да X Усебеларускага зьезду Саветаў.

Адно з пачэсных месц у эстафэце займала рабселькоры (унечарговыя выпускі «Ільлічовак», насьценгазэт, бюлетэняў, брыгады актывіста) і інш. у рабоце па праводзеньню другога маршруту савецкай эстафэты,—калектывізацыі.

Так, у **Ельскім** раёне было арганізавана 10 калгасаў, у Чэрвеньскім—8 калгасаў, Талочынскім—12 і г. д.

Арганізаваны праз газэту «Савецкая Беларусь» **«рапарт мільёнаў»** X Усебеларускаму зьезду Саветаў з шматлікімі рабселькораўскімі апэрацыйнымі пастамі ў калгасах і саўгасах даў сапраўды бальшавіцкія вынікі ў час веснавой сяўбы (калгас «Камуніст», Бабруйскага раёну, Вендараскі сельсавет Магілёўскага раёну і інш.).

Пасьпяховае праводзеньне другой бальшавіцкай вясны прыкавала да сябе ўвагу ўсёй масы рабселькораў. Калгаскоры-ударнікі зьяўляліся касьцяком у паходзе за зьдзельшчыну (калгасы «Энэргія», «Чырвоны Ельск», Ельскага раёну). Яны несьлі пастановы VI зьезду Саветаў СССР і III зьезду калгасаў у шырачэзныя масы калгасьнікаў, яны былі і знаходзяцца зараз у перадавых радох вярбовачных брыгад.

Селькоры з калгасу **«Вульянаўск»**, Ельскага раёну, штодня праз спэцыяльна выпушчаемыя бюлетэні з апэрацыйнымі зводкамі аб рабоце кожнай брыгады, канкрэтнымі лічбамі (як гэта робіць «Правда» у адносінах да Донбасу і Сталінградзкага трактарнага заводу) штодня паказваюць як вядзецца барацьба за аўладаньне цаліной. Паказваюць, хто па сапраўднаму, па ўдарнаму змагаецца за выкананьне пляну другой бальшавіцкай.

За апошнія два месяцы (месяцы пералому ў рабоце з рабселькорамі рэдакц. газ. «Савецкая Беларусь») у рабоце рэдакцыі па калгасным будаўніцтве ўдзельнічала 37 брыгад з 261 брыгадзірамі.

Такім чынам, арганізатарская роля

Калгасьніца калгасу імя Дзяржынскага (Буда-Кашалёўскі р.) апушчае заметку ў спэцыяльна пабудаваную скрынку.

рабселькораў у барацьбе за калектывізацыю відавочна.

Але-ж і тут мы маем рад прарываў, асноўнае—адсутнасьць належнага кіраўніцтва рабселькорамі. Другое—далёка ня ўсюды селькоры газэты «Савецкая Беларусь» зразумелі сваю ролю. У радзе месц яны застаюцца пакуль што яшчэ інфарматарамі.

Селькор павінен у першую чаргу быць натхніцелем і ўдзельнікам у арганізацыі новага магутнага прыліву ў калгасы. Павінен першым уступіць на выпрабаваны шлях сацыялістычнае рэканструкцыі сельскае гаспадаркі—калектывізацыі, весьці рашучую барацьбу з кулацтвам і яго агентурай—правымі і «левымі» апартуністамі.

БССР выканала намечаныя пляны па калектывізацыі сельскае гаспадаркі ў гэтым годзе.

Але-ж на гэтым нельга супакоіцца. Рад раёнаў не дабіліся сярэдняга працэнту калектывізаваных гаспадарак БССР. Рад раёнаў ганебна адстае. На прыкладах лепшых раёнаў, пераняссеньнем іх багатага вопыту ў больш адсталыя раёны, трэба неадкладна разгарнуць арганізацыю новага магутнага калгаснага прыліву. Распачаць барацьбу за аўладаньне пераходнымі сьцягамі абвешчанага конкурсу.

Веснавая сяўба ў разгары. Тэрмін сяўбы павінен быць максымальна ўшчыльненым. Да 25 мая паўднёвыя раёны павінны ў асноўным закончыць сяўбу ярыны, за імі павінны пасьледваць іншыя раёны БССР. Аднак, па маючыхся вестках, сяўба не дасягнула належных тэмпаў. Ганебна адстаюць МТС (Клімавіцкая, Жыткавіцкая, Касьцюковіцкая, Горацкая, Дубровенская, Менская, Шклоўская і Лепельская). Ня ўсе калгасы, МТС і нават саўгасы перайшлі на зьдзельшчыну, ня ўсюды ліквідавана «абязьлічка». Аб усім гэтым наша газэта не адзін раз сыгналізавала. На гэтыя вучасткі павінна быць кінута ўся рабселькораўская армія.

Новыя сотні ударнікаў, апэрацыйных пастоў, штурмавых бюлетэняў, «Ільлічовак». і інш. павінны быць арганізаваны ў бліжэйшыя дні. Лёзунг—«Ніводнага рабселькора па-за ўдарніцтвам, ніводнага ўдарніка па-за рабселькораўскай арміяй—павінен быць лёзунгам дня.

Адначасова з тэтым, **вядучы актыўную барацьбу за ліквідацыю маючыхся прарываў у сяўбе, неабходна сапраўды па ўдарнаму ўзяцца за падрыхтоўку да ўборачнай кампаніі.**

«Нельга ніводнага дня ўпускаць у падрыхтоўцы да ўборкі, каб у гэтым годзе не дапусьціць тых страт ва ўраджаі, якія мелі месца ў мінулым годзе» **(Молатаў).**

Р. Іжок.

Падпольны друк кампартыі—арганізатар мас на барацьбу з фашызмам

З дыктатуры буржуазіі Польшчы садрана вопратка «дэмакратычных свабод» і яна выступае аголеная ў сапраўдным сваім абліччы. Крывавы белы тэрор, катаваньне, расстрэлы, газавыя бомбы, карныя экспэдыцыі, забойства з-за вугла—усё пушчана ў ход для таго, каб разьбіць, задушыць рэвалюцыйны рух, для таго, каб пазбавіць масы рэвалюцыйнага кіраўніцтва. З асаблівай жорсткасьцю зьнішчае крывавая фашысцкая дыктатура рабочы друк. Пралетарыят і працоўныя масы ўсёй Польшчы, Заходняй Украіны і Заходняй Беларусі зусім пазбаўлены магчымасьці выдаваць сваю легальную газэту. У Заходняй Беларусі ў сучасны момант **няма ніводнай легальнай газэты** рэвалюцыйнага рабоча-сялянскага блёку ні на беларускай, ні на яўрэйскай, ні на польскай, ні на літоўскай мовах.

Буржуазія добра разумее значэньне прэсы, добра разумее яе арганізацыйную і выхаваўчую ролю, а таму рэвалюцыйны рабоча-сялянскі лягер пастаўлен у такія «дэмакратычна»-паліцэйскія варункі, што выдаваць сваю газэту легальна ня можа. І ня толькі таму, што ўсе друкарні знаходзяцца ў руках буржуазіі і за друкаваньне рабочай газэты ўласьнікі бяруць шалёную аплату, і ня толькі таму, што распаўсюджаньне газэты зьвязана з непамернымі труднасьцямі (сыстэматычнае зьнішчэньне на поштах газэт рэвалюцыйнага лягеру праводзілася ўвесь час буржуазнай уладай Польшчы), і ня толькі таму, што праз кожныя 2 тыдні адказных рэдактараў рабочых газэт арыштоўваюць, саджаюць на доўгія гады на катаргу, а таму, што фашысцкая цэнзура канфіскуе нават інфармацыю, якая ўжо была надрукавана ў польскіх буржуазных газэтах; на рэдактара і выдавецтва накладаецца вялізарнейшы штраф, а вельмі часта тая друкарня, якая рызыкнула прыняць у друк рабочую газэту, апячатваецца.

НАША ПРАЎДА
ПРАЦА

Рэвалюцыйная газэта (Вільня), якая на працягу 5 год 30 разоў канфіскавалася і столькі-ж разоў мяняла сваё аблічча.

Жорсткая паліцэйска-цэнзурная расправа фашысцкай зграі над радыкальным рабоча-сялянскім друкам, канфіскацыя і штрафы, прыдушэньне ўсякай спробы арганізаваць рабоча-сялянскую газэту і фактычнае яе зьнішчэньне ўведзена ў сыстэму. Фашысцкая дыктатура імкнецца зусім пазбавіць рэвалюцыйнага друкаванага слова працоўныя масы, але, ня гледзячы на ўсе высілкі буржуазіі, ёй гэта не ўдаецца. Рабочая кляса мае свае **нелегальныя газэты.** Авангард пралетарыяту—камуністычная партыя з глыбокага падпольля выдае нелегальныя газэты на ўсіх мовах. Ня гледзячы на вялізарныя цяжкасьці, ня гледзячы на жорсткі тэрор, нелегальны камуністычны друк ва ўсёй Польшчы і на Заходняй Беларусі расьце вельмі шпарка.

Камуністычная партыя Заходняй Беларусі выдае:**«Бальшавік»**—орган ЦК, масавую газэту **«Чырвоны Сьцяг»**, **«Малады Камуніст»**—орган ЦК камсамолу Зах. Беларусі, **«Чырвоная Дапамога»**—часопіс ЦК МОПР'у, масавую газэту на польскай мове **«Да Валькі»**. Апроч таго, ЦК кампартыі выдае цэлы рад брашур, адозваў. Усе выданьні выходзяць на беларускай, яўрэйскай і польскай мовах.

На старонках свайго друку кампартыя Заходняй Беларусі заклікае рабочую клясу і працоўныя масы сялянства да рашучай барацьбы з фашысцкай дыктатурай за дыктатуру пралетарыяту. Вось што піша ў першамайскай адозьве кампартыя Заход. Беларусі: **«Дыктатура фашызму, дыктатура Пілсудзкага пабудавала на ўслугі капіталу такі апарат уціску, эксплёатацыі і рабаўніцтва, які, як пятля, заціскае шыю рабочага і селяніна.**

Згніўшае і драпежніцкае гаспадараньне капіталу ня можа даць працы нават за галодную плату. **Штыхом і** бізуном, куляй і вінтоўкай адгараджваецца фашысцкая буржуазія ад беспрацоўных, якія дамагаюцца працы, або кавалку хлеба для сябе і дзяцей. Падатковы чыноўнік і экзэкутар хапаюць апошнюю сялянскую карову з галоднай вёскі, паліцэйскі і абшарніцкі лясьнічы стаяць на варце кожнай вязанкі хворасту з «панскага» лесу. Прыходзіць паліцэйскі гнаць сялян на панскія шарваркі (прымусовыя дармовыя праца) у той час, калі навакол тысячы людзей гібеюць з голаду, ня маюць працы.

Рабочы, які яшчэ ня страціў працы, жыве пад пастаянным страхам рэдукцыі (звальненьня з работы), пад драпежніцкай лапай капіталу, які дамагаецца як мага большай працы за найменшую плату. Самая бязьмежная галеча, уціск і пакута вісяць над працоўнымі масамі ва ўсёй Польшчы пад фашысцкай дыктатурай капіталу. І ня толькі ў Польшчы. Ва ўсім сьвеце, дзе пануе і гаспадарыць капітал, адзінай мэтай якога зьяўляецца пагоня за барышом, спэкуляцыя на працы мільёнаў—гэтая гаспадарка капіталу прывяла да такога крызісу, да такога беспрацоўя, да такой нэндзы ў горадзе і вёскі, якіх сьвет яшчэ ня бачыў».

Камуністычная партыя паказвае шляхі выхаду з беспрацоўя і галечы. Так, у № 9 «Чырвонага Сьцягу» чытаем: **«неабходна, каб працоўныя эксплёатаваныя масы Заходняй Беларусі і ўсёй Польшчы аб'ядналіся каля камуністычнай партыі дзеля барацьбы супроць фашысцкай дыктатуры і яе агентаў, за нізрынуцьцё фашысцкай дыктатуры праз узброенае паўстаньне і ўстанаўленьне ўлады саветаў рабочых, сялянскіх і салдацкіх дэпутатаў, за рабоча-сялянскі савецкі ўрад, за аб'яднаньне Заходняй Беларусі з Савецкай Беларусьсю.**

Толькі шляхам узброенага паўстаньня беднаты і серадняцтва, пад кіраўніцтвам пралетарыяту і яго кампартыі заваююць зямлю, зьнішчаць абшарніцкую, кулацкую і асадніцкую эксплёатацыю і даб'юцца сацыяльнага і нацыянальнага вызваленьня».

Такім чынам, старанні фашысцкай дыктатуры разьбіць, зьнішчыць сувязь рабочае клясы з бядняцка-серадняцкімі масамі, старанні буржуазіі ня даць магчымасьці, праз газэту арганізаваць на барацьбу рабочую клясу і бядняцка-серадняцкія масы сялянства не ўдаліся.

І ня гледзячы на тое што паліцыя прыкладае ўсе сілы для таго, каб не дапусьціць у масы камуністычных газэт, яны прарываюцца праз усе рагаткі. Нелегальныя газэты кампартыі чытаюцца на буйных фабрыках, заводах у казармах і глухіх кутках вёскі дзесяткамі працоўных. Камуністычная газэта перадаецца з рук у рукі, праскае і заваёўвае масу.

Фашысцкая дыктатура ўчыняе жорсткую расправу ня толькі над тымі, хто выдае камуністычную газэту, хто яе распаўсюджвае, але і хто яе чытае. Тысячы судовых працэсаў, катаржныя прысуды, дзікія катаваньні і забойствы ў засьценках ахранкі не змаглі і ня змогуць ізаляваць шырокіх працоўных мас ад сваёй роднай газэты. Кампартыя праз сваю газэту зьвязана з сотнямі тысяч рабочых, з сотнямі тысяч бядняцка-серадняцкіх мас сялянства. Яны ня толькі чытаюць сваю газэту, а актыўна дапамагаюць распаўсюджваць яе, зьбіраюць сродкі, пішуць карэспандэнцыі.

Вялізарнейшых дасягненьняў дамогся падпольны камуністычны друк у пашырэньні сеткі рабселькораў. Рабочыя і бядняцка-серадняцкія масы сялянства праз падпольны друк дзеляцца вопытамі барацьбы, дапамагаюць партыі выяўляць найглыбейшыя працэсы сярод рэвалюцыйных мас, асьвятляюць жыцьцё і барацьбу з фашысцкай дыктатурай.

Вось што піша селькор-батрачка ў № 6 «Чырвонага Сьцягу»: «Фашысцкі ўрад пачынае адбіраць ад сялян зямлю, а таксама канфіскуе (адбірае) усё нажытае крывавай працай сялянства, як каня, кароў, хатнія рэчы і г. д., так што сяляне застаюцца батракамі і бачаць вынікі фашысцкай парцэляцыі, што ад яе ўмацоўваецца толькі кулак, а беднае сялянства і асноўная маса серадняков пераконваюцца ў неабходнасьці рэвалюцыйнай барацьбы разам з пралетарыятам і пад кіраўніцтвам кампартыі».

У № 9 «Чырвонага Сьцягу» карэспандэнцыя аб забастоўцы сэзоньнікаў канчаецца такімі словамі: **«ня гледзячы на рэпрэсіі і напады паліцыі, на здрадніцкую работу розных панскіх падлізаў і згоднікаў, сэзоньнікі ўтрымалі свой рэвалюцыйны фронт і дабіліся павышэньня зарплаты і палепшаньня ўмоў працы».**

Камуністычная партыя Заходняй Беларусі ў сваіх газэтах выкрывае драпежніцкую акупацыйную палітыку польскага фашызму, выкрывае рабаўласьнікаў крывасмокаў і іх лёкаяў сацыял і нацыянал-фашыстаў. Барацьба з імпэрыялістычнай палітыкай поль-

l'Humanité

Нумар «Юманітэ», на першай старонцы якой пералічаны прозьвішчы 20 рэдактароў газэт, з якіх 16 прыгавораны ўжо ў турму на 21 год і 11 месяцаў, а 4 знаходзяцца да суда ў турме.

скай буржуазіі і падрыхтоўкі збройнага нападу на СССР камуністычны падпольны друк аддае шмат увагі. Так, першамайская адозва кампартыі Заходняй Беларусі канстатуе, што небясьпека збройнага нападу на СССР вельмі ўзрасла, што буржуазія хоча выратаваць сваё клясавае панаваньне, выратаватць сваю капіталістычную гаспадарку за кошт СССР. У адозьве адзначаецца што:

Буржуазія парашыла кінуць на «гарматнае мяса» і на зьнішчэньне атрутнымі газамі дзясяткі мільёнаў людзей, каб мець магчымасьць і надалей тлусьцець на працы сотняў мільёнаў. Кожны рабочы і селянін беларус, паляк, яўрэй, літовец павінен ведаць, што ў гэтай вайне нашымі ворагамі зьяўляюцца капітал, абшарніцтва фашызм, генэралы, палкоўнікі, а братамі, саюзьнікамі —Рабоча-Сялянская Чырвоная армія. Усе нашы думкі і сілы павінны мы накіраваць на тое, каб імпэрыялістычную вайну супроць СССР хутчэй ператварыць у рэвалюцыйную грамадзянскую вайну супроць буржуазіі.

Злачынным плянам фашызму можа перашкодзіць толькі наша рэвалюцыйная барацьба, наша гатоўнасьць да бязьлітаснай барацьбы з фашыстоўскай дыктатурай. Па прыкладзе рабочых і сялян СССР у радах камуністычнай партыі Заходняй Беларусі і камуністычнай партыі Польшчы створым мы нязломную сілу, якая скрышыць апарат фашысцкага ўціску і праз узброенае паўстаньне рабочых, сялян і салдат, праз пераможную рэвалюцыю дасьць працоўным масам Польшчы волю і ўладу ў Польскай Савецкай рэспубліцы, працоўным масам акупаваных земляў Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны—права самавызначэньня, да аддзяленьня, да аб'яднаньня з Савецкай Беларусьсю і з Савецкай Украінай».

Падпольны друк кампартыі Заходняй Беларусі, як мы бачым, мабілізуе і арганізуе пралетарыят і шырокія працоўныя масы на барацьбу з крывавай фашысцкай дыктатурай, на барацьбу з урадам беспрацоўя, тэрору, голаду і вайны. Падпольны друк кампартыі мабілізуе працоўныя масы стаць на абарону СССР і ператварыць вайну імпэрыялістычную ў вайну грамадзянскую.

Такім чынам, мы падкрэсьліваем, што пралетарыят і шырокія масы працоўных Польшчы і Заходняй Беларусі, ня гледзячы на ўсе высілкі буржуазіі, ня гледзячы на дзікі тэрор маюць свае нелегальныя газэты, якія выдае камуністычная партыя. Камуністычная партыя праз свой друк зьвязана з мільённымі масамі рабочых і сялян, мабілізуе і арганізуе іх на барацьбу за савецкую Польшчу, у абарону СССР.

Л. Г.

„Рабселькор цяпер ужо ня можа абмяжоўвацца тым, што ён бярэ пад абстрэл сваім пяра ход выкананьня тых або іншых рашэньняў партыі і ўраду. На даным этапе рабселькор, як перадавік у радох барацьбітоў, павінен быць арганізатарам барацьбы за выкананьне гэтых рашэньняў, даючы сваімі адносінамі да працы ўзоры працоўнага гэроізму" (ПОСТЫШАЎ)

БАЛЬШАВІЦКАЕ КІРАЎНІЦТВА НІЗАВЫМ ДРУКАМ

робіць яго вострай зброяй у барацьбе за выкананьне і перавыкананьне прамфінпляну

Рабкоры-ўдарнікі рэчыцкіх запалкавых фабрык „Х Кастрычнік", „Дняпро" і брыгада паравозу „С-27" Віцебскага чыгуначнага вузла абавязуюцца—„па-ўдарнаму каля машын і варштатаў перабудаваць сваю работу, каб стаць калектыўным арганізатарам.. змагацца за тэхнічную вучобу.. Як мага эканоміць апал, клапаціцца аб найбольшым прабегу і чыстаце паравозу"

Ператворым у жыцьцё лёзунгі партыі

(Гор. Рэчыца)

[illegible]

Абвяшчаем сябе ўдарнай брыгадай

[illegible] ...мыўкі да прамыўкі паравоз ня зойдзе ў дэпо для рамонту, дробны рамонт будзе выконвацца сваімі сіламі, чым зьменшым кошт рамонту паравозу, будзем як мага эканоміць апал, клапаціцца аб найбольшым прабегу і чыстаце паравоза.

Дзярабін, Паляшоў, Цярэнцеў, Герасімаў.

Там, дзе парткалектыў стаіць на чале рабкораўскага руху

[illegible] ...Рабкоры [illegible] псуеў, Аршаўскі, Янчанка, Крывянкоў, Ісасаў, апроч работы і ў другой зьмене, засталіся працаваць таксама і на трэцюю зьмену.

Шмат дапамагаў газэце цэхпрафкамітэт на чале са старшынёй т. Фрыдманам. Вылучэнец расьпілоўшчык тав. Белкін таксама актыўна ўдзельнічаў у газэце. 1-га мая ён, як добры работнік, [illegible]

Газэта змагаецца за якасьць прадукцыі

[illegible]

Сваечасова ўзялася за ўвядзеньне гаспадарчага разьліку

[illegible]

Рабкор-ударнік газ. «Сав. Беларусь» Хулыш Е., які працуе на гомельскім лесазаводзе «Калектыўн. Праца».

«Піла» не зьяўляецца прыкладнай

[illegible]

Адставаньне газэты адбіваецца на прамфінпляне

[illegible]

Ці гэта прыкладная рэдкалегія?

[illegible]

Парткалектыў добра кіруе рабкорамі і насьценгазэтамі

Бюро парткалектыву (у [illegible] ці, сакратар тав. Бас), шма[illegible] ў рабоце насьценных газэт. Калі раней на рабкораўскі матар'ял зусім не рэагавалі, дык зараз хоць яшчэ і недастаткова, але рэагуюць. Затое заўкомам, не гаворачы ўжо аб яго дапамозе газэце, на матар'ялы зусім не рэагуе.

Рэдкалегіі насьценных газэт пастанавілі да «дню друку» выпусьціць некалькі нумароў насьценных. Другая зьмена лесапільнага цэху да 15-га мая выпусьціла па-за чарговы нумар, прысьвечаны агляду і перавыбарам рэдкалегіі. Да 20га мая будзе выпушчана яшчэ некалькі газэт, прысьвечаных месячніку друку і падрыхтоўцы да Ўсебеларускага зьезду.

Рабкоры і ўсе ўдарнікі заводу павінны памятаць што кампанія самаправеркі і перавыбараў рэдкалегій павінна быць цесна зьвязана з выкананьнем усіх асноўных палітычна-гаспадарчых задач.

Хулыш Е.

Арганізуем усебеларускі рэйд брыгад

па праверцы выкананьня дырэктыў партыі і ўраду па пытаньні аб культурным будаўніцтве

Рабселькоры—ўдарнікі фронту культурнай рэвалюцыі

[illegible]

На працягу месячніка друку газэта «Савецкая Беларусь», сумесна з газэ[illegible]ние», будзе праводзіць масавы Ўсебеларускі рэйд па пытаньнях перабудовы ўсяго культурнага будаўніцтва і культмасавай работы тварам да вытворчасьці, да калектывізацыі. Кожны культармеец,—ударнік культурнай рэвалюцыі—ў гэтым рэйдзе павінен прыняць самы найактыўнейшы ўдзел. У бліжэйшыя дні газэта «Савецкая Беларусь» і «ЗКП» выступаюць з канкрэтнай праграмай рэйду брыгад, які павінен быць даведзен да кожнага заводу, фабрыкі, саўгасу, калгасу і вёскі, да кожнага рабселькорфа-ударніка культурнай рэвалюцыі.

Усебеларускі рэйд брыгад па пытаньнях культурнага будаўніцтва павінен быць уключан, як складаная частка, у месячнік друку. Таму аднэй з найважнейшых задач, якая стаіць перад усебеларускім рэйдам ударных брыгад па пытаньнях культурнага будаўніцтва, зьяўляецца арганізацыя новага масавага заклiку рабселькораў у рады ўдарнікаў культурнай рэвалюцыі, заклiку ўдарнікаў культурнай рэвалюцыі для актыўнага ўдзелу ў партыйна-савецкім друку. Гэтая задача стаіць перад кожным рабселькорам, перад кожным ударнікам культурнай рэвалюцыі і яна павінна быць ажыцьцёўлена.

Рабочыя і працоўныя масы пад кіраўніцтвам КП(б)Б магутным поступам ударных калён ідуць упэўнена па шляху стварэньня культуры нацыянальнай па форме і сацыялістычнай па зьместу. У першых радох гэтых баявых калён павінны ісьці рабселькоры-ударнікі культурнай рэвалюцыі.

Я. Н—скі.

Культэстафэта ня стала

яшчэ сродкам мабілізацыі мас на барацьбу за культурную рэвалюцыю

Санліва праходзіў першы этап культэстафэты па Тумяніцкім сельсавеце, Коханаўскага раёну. Амаль што такое становішча маецца зараз, калі праводзіцца другі этап культэстафэты.

Пры сельсавеце створана «пяцёрка», якая павінна кіраваць усёй работай па выкананьні намечаных маршрутаў другога этапу, але яна сьпіць. Ніякай работы не відзе. Школы працуюць,—кожная паасобку. Няма ніякай зьвязанасьці паміж імі. Сацспаборніцтва амаль што ў большасьці школ адсутнічае.

Амаль усе школы прымаюць удзел у правядзеньні другой калгаснай вясны. Вучнёўскія брыгады рабілі праверку выкананьня аграмінімуму. Але-ж калі ўзяць в. Зайцава, дык насельне амаль што зусім не ачышчана і сельсавет ніякіх захадаў ня прыняў для ліквідацыі гэтага недахопу. Пляны другой калгаснай сяўбы і кантрактацыі яравых пасеваў у большасьці школ увязаны з праходзімымі, матар'ял па комплексах адбіт ў школьных дыяграмах.

Самі-ж асьветнікі прымаюць актыўны ўдзел у правядзеньні веснавой сяўбы. Настаўнікі прымалі актыўны ўдзел у складаньні плянаў веснавой сяўбы і кантрактацыі.

Варта таксама адзначыць, што для гуртка па самападрыхтоўцы настаўнікаў нідзе нельга знайсьці адпаведнай літаратуры па палітэхнізацыі. Райна і мясцком працасьветы гэтым пытаньнем не займаюцца.

Далей, у адным з маршрутаў гаворыцца, што пры кожнай школе павінны быць арганізаваны гарачыя сьнеданьні, але-ж гэты пункт ня выканала яшчэ ніводная школа Тумяніцкага сельсавету. Прычынай гэтага нявыкананьня—адсутнасьць памяшканьняў, бакаў ды інш.

Культурна-выхаваўчая работа зусім слаба праводзіцца. Ня ў кожным калгасе маюцца чырвоныя куткі. Хаты-чытальні не працуюць.

Трэба сельсаветам і школам узяцца за баявое правядзеньне другога этапу культэстафэты.

Ударнік-брыгадзір «Сав. Беларусі»

З. Цiткоў.

Ударнікі газэты «Савецкая Беларусь»: Арэшкаў, Генін, Росман, Батурэвіч. Актыўна мабілізуюць сродкі ў касу 3-га рашаючага.

Пакончыць з апартуністычнай недаацэнкай культпаходу

Культэстафэта другога этапу па Дукорскім сельсавеце (Сьмілавіцкі раён) знаходзіцца на хвалях самацёку. Гэтым важнейшым пытаньнем сельсавет зусім ня цікавіцца. Сельсавет патануў у моры паперы і нічога ня робіць у напрамку разгортваньня культэстафэты. Паасобныя працаўнікі сельсавету займаюцца правааппартуністычнымі разважаньнямі аб тым, што культэстафэта—гэта другарадная справа. «У нас ёсьць больш важныя справы».

А сакратар сельсавету тав. Шыдлоўскі лічыць, што сельсавету можна і не займацца культэстафэтай.

Гэтым апартуністычным разважаньням ня дан рашучы адпор. Культштаб пры сельсавеце бязьдзейнічае. Яшчэ да сучаснага моманту ён ня браўся за работу. Культштаб не ўзварухнуў усю маючуюся грамадзкасьць сельсавету на ліквідацыю прарываў на фронце культурнай рэвалюцыі.

Неабходна зараз-жа прыняць меры па пераводзе культэстафэты на ўдарныя тэмпы. Парт'ячэйкі і сельсавет павінны стаць на чале гэтай важнай справы.

Ударнік-брыгадзір «Сав. Бел.»:

Ц. Лявіцкі.

Нашы перамогі на фронце культурнага будаўніцтва

Камаровіцкі сельсавет уключыўся ў практычнае праздзеньне другога этапу культэстафэты.

На тэрыторыі сельсавету працавала 3 школы малапісьменных, у якіх дзякуючы ўдарнай рабоце адбыліся датэрміновыя выпускі слухачоў.

Арганізаваны лікпункты. Зараз на тэрыторыі сельсавету працуе 8 лікпунктаў, якімі ахоплена 252 чал. няпісьменных, што складае 70 проц. усіх няпісьменных па сельсавеце.

Працуе школа пераросткаў у в. Запольле, якую наведвае 50 чалавек. Маецца вячэрн. рабочая школа ў саўгасе, якой ахоплена 70 чалавек. Сярод рабочых саўгасу на 100 проц. ліквідуецца няпісьменнасьць.

Брыгадзір «Савецкай Беларусі» А. Пялінскі.

„Рабочае вока", „Бальшавік"

Сказаць, што шматтыражка заводу «Бальшавік» «Рабочае Вока» была толькі «вокам» чырвонаштандарнага заводу было-б няверна. «Вока» можа бачыць, сачыць, наглядаць, але ня можа «вока» арганізоўваць, мабілізоўваць, біць, заклікаць. Не! «Рабочае Вока»—такі загаловак не адказвае зьместу завадзкой шматтыражкі заводу «Бальшавік».

1928 год—гэта год нараджэньня «Рабочага Вока». Завод новы. Новае будаўніцтва мела вялікую колькасьць дэфэктаў. І яшчэ: выхад «Рабочага Вока» трапіў на пэрыяд вялізарнейшага разгортваньня самакрытыкі, на пэрыяд пераходу заводу на новае абсталяваньне...

***

Лаечны цэх. Рэдактар выцірае рукі аб бразэнтавы хвартух і дастаў з-за пазухі, сагрэтую спацеўшым цяплом цела, пачку рабкораўскіх заметак. Гэта былі лісткі, ласкуткі паперы, разарваныя канвэрты, накладныя, ісьпісаныя няроўнымі радкамі буйным і дробным подчаркам, радкамі, якія імкнуцца ўверх. Кожная заметка—адзін абзац бяз кропак і коскак, кожная заметка напісана залпам. І мова тут простая, шурпатая...

«У пэрыяд калі рабочая кляса змагаецца за сацыялізм шорнік наш тав. Арэхоўскі вельмі часта робіць прагулы і спазьняецца на працу, работу таксама пакідае раней ўстаноўленага тэрміну на 2 і больш гадзіны да даручанай працы Арэхоўскі адносіцца зусім нядбайна» і г. д.

Альбо заметка—верш:

«Всегда с особенной заботой;
Наш Масюк с избытком сил
Сильно занят он работой
Пока зарплату получил...
В итоге болен, жжет все в глотке,
Синяк на лбу и под щекой.
А он, «мятежный жаждет водки,
Как будто в водке есть покой».

— Вазьмі, братачак, абкарнай іх, надай ім чалавечы выгляд,—гаворыць рэдактар, працягваючы пачку тэтых заметак.

Увечары зьбіраліся ў клюбе гарбароў. Загадчык клюбам быў незадаволены няпрошанымі суседзямі. Спачатку рэдкалегіі адвялі куток у радыёпакоі, потым такое памяшканьне знайшлі раскошай і перавялі ў канцэлярыю клюба. Нарэшце і гэта памяшканьне забралі і дазволілі рэдкалегіі працаваць у фота-лябараторыі ў пакоі бяз вокнаў і сьвету... Побач памяшканьне, дзе ідзе рэпэтыцыя духавога аркестру.

Часта ў гэтым пакоі гаварылі:

— Гэты матар'ял трэба моцна даць!

— 36 дубовы!—прапанаваў сакратар рэдкалегіі Айн.

Гэты шрыфт Айн любіў таму, што ён яскравы і моцны. Ён рэжа вока, прымушае чытаць. І любы загаловак заметкі Айн гатоў быў мяніць—«36 дубовы».

***

Штрайх—гэта ў гарбароў самы востры струмэнт. Гэта перавёрнутая сякера з вострым зазубраным вастрыём. На штрайхе расьцягваюць скуру. Трапіць на вастрыё штрайха рукамі—значыцца скалечыць руку, а ў лепшым выпадку скалечыць пальцы.

«На вастрыё штрайха»—быў вялікі аддзел у «Рабочым Воку». Недахопы заводу на гэтым штрайху крамсаліся, біча валіся...

Ня спыняючы бічаваць паасобныя недахопы завадзкага жыцьця, газэта перабудоўваецца і робіцца арганізатарам і барацьбітом за бальшавіцкі прамфінплян.

Са старонак шматтыражкі заклікаюць яцкалёныя «шапкі».

— Краіне патрэбен добры абутак. Палепшым якасьць прадукцыі, павысім рэальную заработную плату!

— Адкрываем першую старонку рабочых прапаноў. Рабочыя прапановы—аснова сустрэчнага!

— «Бальшавік» рыхтуйся да вытворчага паходу. Уступай ў конкурс на лепшае прадпрыемства!

— Пачынаем агляд завадзкога друку!

— Вон з цэху прагульшчыкаў і рвачоў! Машына прастояў ня церпіць!

— Агляд работы заўкому. Узьнімем адказнасьць прафарганізацый за работу ўдарных брыгад.

— Чырвонага штандара не аддамо!

— Мы ня маем права супакоіцца на дасягнутых посьпехах.

— Ад варштату да Дзяржпляну, ад Дзяржпляну да варштату—вось шлях бальшавіцкага пляну, які ўзьнімае мільёны.

***

Калі ў першыя гады існаваньня «Рабочага Вока» у рэдкалегіі можна было знайсьці сьпіс рабкораў, у якім значылася 140 чалавек, дык зараз гэты сьпіс адклалі ў бок. Прышлося ў адміністрацыі ўзяць сьпіс усіх рабочых заводу і лічыць яго рабкораўскім. Няма ніводнага рабочага, які ня пісаў-бы ў «Рабочае Вока» або ў насьценгазэтах.

— Кожны фабкор-ударнік, кожны ударнік-рабкор—гэты лёзунг упяршыню правялі ў жыцьцё брыгада рымшчыкаў 1-га хромавага цэху, гэта далі 40 ударнікаў—40 рабкораў.

Рэдакцыя «Рабочага Вока» ідзе ў пасёлак «Камінтэрн» на бытавы агляд, едзе ў падшэфную вёску, бывае ў цахох. Выезд у падшэфны сельсавет—гэта па сутнасьці рэйд выязной рэдакцыі «Рабочага Вока».

[illegible] ...значыцца выйдзе праз 4 дні!

— Не, на гэты раз іменна заўтра!

І на гэта адказвалі хорам:

«Ты не ври,
Не ври,
Добрый молодец...».

Членам рэдкалегіі ня верылі. Па сутнасьці ім можна было верыць, але друкарня падводзіла. Друкарня—слабое месца ўсіх шматтыражак. Ад іх адкрэшчваецца рукамі і нагамі кожная адміністрацыя друкарні.

«Рабочае Вока» чытаюць. Гэта мы можам сказаць з усёй упэўненасьцю. Будзе верна, калі мы скажам, што газэта чытаецца ад «Пралетарыі ўсіх краёў злучайцеся», да «Галоўліта».

Калі завод «Бальшавік» зьяўляецца чырвонаштандарным, калі завод «Бальшавік» выйшаў пераможцай ва ўдарным квартале ў барацьбе за прамфінплян, калі ён і зараз пераможна змагаецца за вышыні пяцігодкі, дык у гэтым вялікая заслуга і газэты «Рабочае Вока», якая, пад кіраўніцтвам свайго парткалектыву, змагаецца за генэральную лінію партыі.

«Рабочае Вока»—зброя барацьбы за пяцігодку ў чатыры гады. «Рабочае Вока» змагло стаць калектыўным агітатарам, прапагандыстам і арганізатарам мас у барацьбе за генэральную лінію партыі.

Б. Брадоцкі.

Над кім быў суд і каго асудзілі?

Гэты суд для ельскага абывацеля быў надзвычайна да густу. Судзілі публічна пры перапоўненай залі. Для гэтай судовай справы быў нават вызначан спэцыяльны сьвяточны дзень, каб ельскі абывацель мог пацешыцца, пазабаўляцца. І абывацель забаўляўся. Абывацель хіхікаў у кулак, жураўлём выцягваў шыю, прыглядаўся да лавы падсудных, штурхаў пад бок суседа, шаптаў на вуха чарговае глупства. Ішло «состязание» бакоў, кідаліся рэплікі. Час-ад-часу сьцены судовай салі дрыжалі ад сьмеху. Тыя-ж у каго ў кішках застыгла кроў хапаліся за жываты. Ганаровыя судзьдзі «узьвешвалі на шалях вагі» паказаньні сьведак, капаліся ў справе, разглядалі даныя папярэдняга сьледства. Перад судзьдзямі справа. Праз ружовыя акуляры судзьдзі, ўнікаючы ў корань сто сёмага артыкулу Крымінальнага Кодэксу і, прымаючы пад увагу яго неадымную частку—пункт «а»—разварочвалі акалічнасьці «сямейнай драмы», якія былі пакладзены ў аснову гэтай справы агентам крымінальнага вышуку таз. Траскоўскім.

Каго-ж пытаемся, судзілі?

Судзілі, бачыце, грамадзянку—бяднячку Комар Тадосью, што жыве дзесьці ў в. Анзэльмаўка. Судзілі па 107-а арт. Кр. Код. за «хуліганства, г. зн.—свавольныя ўчынкі, зьвязаныя з відавочнаю зьнявагаю грамады, альбо асобы, у паасобку пьянства і бусаваньне...»

Тут-жа побач з абвінавачанай з заплаканымі вачыма стаіць пакрыўджаная—20-гадовая дзяўчына—камсамолка настаўніца Газман. Далей ідзе сьпіс сьведак кулакоў і падкулачнікаў. Па ходу судовага сьледства, каго судзілі, разабраць цяжка: ці то Комар, ці Газман. Па разьмеркаваных ролях удзельнікаў суду, судзілі нібыта, Комар. За што судзілі Комар? «Дыягназам» папярэдняга сьледства, якое ўтвараў агент крымвышуку Траскоўскі зафіксавана: у адну з цёмных начэй, у час нарады вясковага актыву, якая адбывалася ў школе пад кіраўніцтвам настаўніцы Газман, да вакна падышоў з добрым дручком невядомы злачынца, які зараз-жа пачаў церабіць вокны, наводзячы жах на ўдзельнікаў нарады. Па доказах сьведкі—кулака Васькоўскага і яго сабутэльнікаў Паліцкага, Драта і інш.—вокны разьбіла абвінавачаная Комар на глебе «рэўнасьці» да настаўніцы і ў гэтым злачынстве з вялікай прыемнасьцю выконваючы кулацкі заказ, прызнае сябе вінаватаю. Першымі галоўнымі ўлікамі ў злачынстве Комар кладуцца ў аснову паказаньні кулака Васькоўскага, які нібыта бачыў як біліся вокны і які бадай што не схапіў за каўнер злачынцу. Гэткія акалічнасьці справы.

Але ня такая рэчаіснасьць. У гэтай справе мы прымушаны выявіць зусім іншыя акалічнасьці, якіх ня мог устанавіць ні крымвышук у асобе агента Траскоўскага, ні Ельскі нарсуд, які наіўна згубіў клясавае пачуцьцё. Наш падыход да гэтай справы, зусім іншы, чымся ў ельскіх судзьдзяў. Мы, ставячы гэту справу на суд пралетарскай грамадзкасьці, падыходзім да яе ня так фармальна, як гэта мела месца з боку агента крымвушуку і ельскіх судзьдзяў. У нас, ня форма кладзецца ў аснову, а самы зьмест справы. Мы перш за ўсё прымушаны заглянуць у самае нутро вёскі Анзэльмаўка, выцягнуць за вушы кулацкую зграю Васькоўскіх, Крэйсаў, падкулачнікаў Дротаў і інш. Мы ведаем цану гэтай кулацкай «рэўнасьці».

Бярэм справу з самага кораня. Анзэльмаўка—апорны кулацкі пункт Ельшчыны, прытулак сэктанцтва, гняздо фанатызму, шавінізму. Анзэльмаўка—на паваду ў кулака. У Анзэльмаўцы бушуе—кулак Крэйніс. Пад яго кіраўніцтвам грамадзкую думку анзэльмаўцаў апрацоўвае кулацкі ідэолёг заможнік Васькоўскі і яго сабутыльнікі.

У той час як Ельскі раён калектывізаваны на 32 проц., а некаторыя сельсаветы дасягаюць 50 проц.—Анзэльмаўка цягнецца ў хвасьце: ва ўсім сельсавеце калектывізацыя дасягае ледзь 3 проц.

І вось у гэтую Анзэльмаўку прыязджае камсамолка—настаўніца Газман. Камсамолка Газман, выхаваная ў сям'і мястэчковай бедняты, прайшоўшая камсамольскую школу, накапіла досыць сілы і энэргіі. Газман не з таго дзесятку, якія пасуюць перад цяжкасьцямі. Закасаўшы рукавы яна бярэцца за работу. Газман зрастаецца з грамадзкай працай. У Анзэльмаўцы школа становіцца асяродзішчам культурна-масавай працы. Арганізуецца актыў, ствараюцца гурткі, лікпункт, арганізуецца насьценгазэта, якая рашуча змагаецца з кулацтвам. Газман арганізуе бядняцка-серадняцкую масу. Газман член сельсавету, яна бічуе кулакоў, выкрывае кулацкіх сабутэльнікаў—членаў сельсавету, Райхаў, Дратаў ды інш. Крок за крокам Газман разьбівае фанатызм сэктанцтва—зброю кулацтва. Пад канец, Газман уздымае першую цаліну—разам з актывам арганізуе калгас.

У асобе Газман кулакі ўбачылі сваю небясьпеку, пачалі ўзбройвацца. Яны вырашаюць ізаляваць Газман ад бядняцка-серадняцкай масы, пазбавіцца ад гэтай «непакойлівай бабы», убраць яе з тэрыторыі сельсавету. І кулацкая зграя ўздымае шалёнае цкаваньне, на кожным кроку імкнецца кампрамэтаваць настаўніцу-камсамолку. Урэшце, кулакі арганізуюць паход супроць Газман. Ці то па змове з Комар, ці праваакцыйным шляхам (гэтым варта было-б заняцца судова-сьледчым органам), кулакі нацкоўваюць на настаўніцу бядначку Комар, муж якой часта наведвае нарады актыву. І вось у адну з такіх нарад з трэскам ляцяць школьныя шыбы, у памяшканьне зьяўляецца кулак Васькоўскі, які прапануе сябе ў сьведкі гэтага ўчынку. Гэты-ж Васькоўскі распаўсюджвае па вёсцы паклёп на настаўніцу, імкнецца накласьці пляму ганьбаваньня.

Газман падае заяву ў крымвышук. Пачынаецца дазнаньне. І ўрэшце, на лаве падсудных бядначка Комар. Судова-сьледчыя органы не давялі да лавы падсудных сапраўдных злачынцаў кулакоў. Кулакі становяцца ў якасьці сьведак. Вось рэчаіснасьць гэтай справы.

Спынімся на галоўнай частцы яе—на судовым працэсе. Калі агент крымвышуку папярэднім дазнаньнем зрабіў памылку, не давёў справу да канца, ня выкрыў кулацкую зграю—суд гэту памылку паглыбіў. Разглядаючы справу як простае хуліганства, суд аб'ектыўна сам стаў на гэты шлях. Гэта быў ня суд, а працяг ганьбаваньня настаўніцы Газман. Мы ўжо адзначалі агульнае ўражаньне салі судовага пасяджаньня, мы паказалі твар сьведак, паказалі сапраўдную рэчаіснасьць справы. Нам застаецца яшчэ паказаць твар судовага працэсу. Па ходу судовага працэсу было надзвычайна цяжка разабраць хто зьяўляецца падсудным—альбо Комар, альбо настаўніца Газман. Абвінавачаная Комар дае паказаньні суду. Акружаная тут-жа на судзе кулацтвам, пад іх суфлёрствам, Комар нахабна наводзіць паклёп на настаўніцу Газман, выліваючы самы вульгарны бруд. Сьледам за Комарам гэты-ж бруд вылівае галоўны сьведка, ён-жа, па нашаму пераканаьню, і галоўны ініцыятар гэтай кулацкай інсцэніроўкі—кулак Васькоўскі. З яхіднай ўсьмешкай Васькоўскі апавядае суду ўсю бульварную дакладнасьць.

У той Васькоўскаму выкладалі паказаньні і іншыя сьведкі. Гэта быў ня суд над Комар, на судзе Комар падсуднай сябе не адчувала—судзілі фактычна камсамолку—актывістку настаўніцу Газман. І дарэмна Газман памыкалася прасіць у суда слова, каб адвесьці паклёп, старшынствуючы суду пазбавіў яе гэтай магчымасьці. Суд ня даў Газман слова, прапанаваў сядзець спакойна, трымаць у парадку нэрвы. І гэтыя нэрвы ледзь утрымлівалі паток сьлёз. Газман з пакрыўджанай стала сьведкай на судзе па форме, і абвінавачанай—па зьместу і ходу судовага паседжаньня. Суровыя «наглядчыкі» закону ня выйдуць за межы літары гэтага закону. Газман сьведка, Газман можа адказваць толькі на пытаньні суду і падсуднай Комар. Даваць дадатковыя паказаньні, выкрываць лжэсьведкаў, Газман пазбаўлена магчымасьці самім старшынствуючым на судзе. Настаўніцы дзяўчыне задаюць інтымныя запытаньні, ёй выматваюць душу, выстаўляюць на пасьмешышча мястэчковага абывацеля. Саля суду раве ад сьмеху. А суровыя судзьдзі кладуць увесь гэты бруд «на шалі вагі», узьвешваюць злачынства бядначкі Комар, дапасоўваюць да 107 арт. Кр. Код.

Суд вынес «суровы» прыгавор. Фактычна вынесены два прыгаворы, адзін з якіх надзвычайна суровы. Комар прыгаворам суду вызначана 2 месяцы ўмоўна прымусовых прац. Застаўся больш суровы, не абвешчаны судом прыгавор—гэта шальмаваньне камсамолкі актывісткі настаўніцы Газман.

Суд скончыў крымінальную справу, суд спакойна адпачывае. Аднак, працэс працягваецца, толькі ня судовы працэс, а працэс клясавай бойкі, працэс упартай клясавай барацьбы.

Асуджаная Комар вынесена з салі суду амаль на руках кулацкай зграі.

У хуткім-жа часе адбылася папойка, частавалі Комар за добра адыграную ролю. І ў той-жа дзень увечары «пры сарака трох градусаў тэмпэратуры» на культурна-масовы вечар у школу зьяўляецца заможнік Васькоўскі, узьнімае шалёнае цкаваньне Газман.

Кулацтва і на гэтым ня спыняецца, у іх, бачыце, сядзяць у сельсавеце досыць надзейныя агенты ў асобе сакратара сельсавету Драта, таго самага Драта, якога не адзін раз размалёўвала на сваіх старонках школьная насьценгазэта. Драт выклікае ў сельсавет настаўніцу Газман і тут-жа ў прысутнасьці кулакоў шальмуе Газман. Драт дае такую натацыю: «глядзі-ж, каб больш гэткіх здарэньняў на тэрыторыі сельсавету ня было».. Справа даходзіць да таго, што Драт ледзь не адбірае ад Газман падпіску. І толькі тут Газман зразумела, што для яе гэта тэрыторыя стала цеснай, што яе сілком прымушаюць пакінуць гэту тэрыторыю, каб не перашкаджаць кулацтву і яго агентуры ўтвараць свае брудныя справы І Газман з болем на сэрцы пад напорам кулацтва кідае Анзэльмаўку і пераводзіцца ў суседні сельсавет.

Газман, зьявіўшыся на суд, спадзявалася ўбачыць, што суд выкрые кулацкую інсцэніроўку. Але дарэмна, гэтага на судзе ня здарылася. Суд да гэтай справы падышоў фармальна, па бюракратычнаму. Судзьдзі згубілі клясавую чуласьць, патанулі ў балоце апартунізму. Суд не паклапаціўся заглянуць ў глыбіню гэтай справы, не заглянуў у нутро кожнага сьведкі. Суровая рэчаіснасьць прапушчана міма вушэй. Бушуючы кулак гуляе на волі. Кулак бушуе, скарыстоўваючы сьлепату ельскіх судзьдзяў і пракуратуры.

Справа камсамолкі Газман—ганебная пляма ў практыцы Ельскага суду.

Справа Газман павінна быць перагледжана. Гэтай справе павінна быць надана палітычная ацэнка.

У гэту справу, патрэбна неадкладнае ўмяшаньне пракуратуры. Досыць цкавалі Газман. Вінаватыя павінны панесьці жорсткую кару. Мы патрабуем змыць ганебную пляму, якую паклалі на камсамолку-актывістку—настаўніцу Газман. Кулацкая зграя павінна атрымаць рашучы адпор. Суд змазан. Але суд павінен працягвацца. Натхніцеляў цкаваньня—кулакоў—да суровай адказнасьці!

ЯКУБ ПАЛЯШУК.

Партыйнае будаўніцтва

НЕ ЗДАВАЦЬ ТЭМПАЎ ПАРТ'АСЬВЕТЫ У ЛЕТНІ ЧАС

Па-баявому перабудаваць работу партшкол тварам да вытворчасьці і калектывізацыі

> „Тэорыя дае практыкам сілу арыентоўкі, яскравасьць, упэўненасьць у рабоце, веру ў перамогу нашай справы" (СТАЛІН).

Біць па летніх настроях

Партыйная асьвета за мінулую зіму зрабіла значныя крокі наперад.

У цэлым радзе партарганізацый ахоп членаў і кандыдатаў партыі рознымі формамі партасьветы даходзіць да 80-100. Мы маем значнае пашырэньне самой партыйнай сеткі за кошт адчыненьня новых школ і гурткоў, а таксама дасягненьне ў справе забясьпечаньня школ прапагандыстамі.

Упяршыню ў гэтым годзе ў раёнах знайшлі шырокае распаўсюджваньне такія формы парт'асьветы, як падэкадны Камвуз, Камвуз па радыё, завочнае навучаньне, якімі ахоплена вялікая частка раённага актыву.

Практыкай раду арганізацый у мінулую зіму нанесен яшчэ адзін руйнавальны ўдар па праваапартуністычных разважаньнях, немагчымасьці ўвязаць партасьвету з практычнай работай.

Лепшыя прыклады бальшавіцкай работы ў партсетцы паказаў Койданаўскі РК КП(б)Б.

Барацьба з усякімі ўхіламі ад генэральнай лініі нашай партыі і, у першую чаргу, з правым ухілам—галоўнай небясьпекі на даным этапе, зьяўляецца неабходнай умовай для пасьпяховага выкананьня задач трэцяга рашаючага году пяцігодкі. Не аўладаўшы марксіцка-ленінскай тэорыяй нельга зразумець сутнасьці генэральнай лініі партыі, а значыць нельга весьці барацьбу, усякімі адхіленьнямі ад яе.

Гэта зразумела Койданаўская партарганізацыя. Яна здолела ўвязаць работу ў партшколах і гуртках з практычным правядзеньнем усіх гаспадарча-палітычных кампаній і мабілізаваць усіх слухачоў партсеткі на практычную рэалізацыю атрыманых імі ведаў у рабоце па калектывізацыі, па падрыхтоўцы да веснавой сяўбы і г.д.

Па г. Менску мы маем значнае пашырэньне сеткі партасьветы. Цэлы рад парткалектываў партасьвету падпарадкавалі асноўнай задачы—выкананьню прамфінпляну. За лік слухачоў партшкол ідзе новае папаўненьне радоў ударнікаў, радоў партыі і камсамолу.

Разам з гэтым ні ў якім разе нельга прайсьці міма тых буйных прарываў, якія мы мелі і маем ў асобных ячэйках і арганізацыях.

Друкуемая пастанова бюро Менгаркому КП(б)Б зусім яскрава даводзіць аб тым, што праваапартуністычныя адносіны да партасьветы яшчэ маюць месца, што зьяўляецца асноўнай прычынай зрыву партасьветы (завод імя Варашылава, абутковая фабрыка, Менбуд ды на інш.).

Сацспаборніцтва і ўдарніцтва ў сыстэму партасьветы яшчэ не ўкараніліся. Значная частка школ і гурткоў яшчэ не павярнулася тварам да вытворчасьці і калектывізацыі, не падпарадкавала сваёй работы гэтым асноўным задачам (Ворша).

Лёзунг аб аўладаньні тэхнікай яшчэ не знаходзіць практычнага выражэньня ў сыстэме партасьветы.

Хуткая і поўная рэалізацыя дырэктыў партыі па пытаньні партасьветы ўсімі партарганізацыямі, рашучая перабудова работы школ і гурткоў забясьпечаць зьнішчэньне гэтых недахопаў у гэтай адказьнейшай галіне партработы.

У сувязі з наступленьнем лета назіраецца значны адліў слухачоў са школ. Разважаньне аб летніх канікулах мае месца ў многіх арганізацыях і парт'ячэйках; па гэтых разважаньнях трэба неадкладна ўдарыць з усёй сілай.

Партшколы павінны на хаду перабудаваць сваю работу, прыстасаваўшы яе да ўмоў летняга часу. Лёзунг аўладаць тэхнікай» павінен заняць вядучае месца ў партыйнай сетцы на летні час.

Адначасна трэба ўжо зараз пачаць падрыхтоўку да новага набору слухачоў, скарыстаўшы для гэтага вопыт лепшых школ, у прыватнасьці вопыт работы партарганізацыі Койданаўшчыны.

Койданаўская партарганізацыя зьяўляецца прыкладам у справе пастаноўкі партасьветы. Па ёй павінны раўняцца астатнія раёны.

КОЙДАНАЎШЧЫНА ПАКАЗВАЕ ДОБРЫ ПРЫКЛАД

Трэці рашаючы год пяцігодкі, год пабудовы фундаманту сацыялістычнай эканомікі ў нашай краіне, патрабуе выключнай ўвагі справе партыйнай і палітычнай прапаганды,—справе падвышэньня тэарэтычна-марксыцка-ленінскага ўзроўню ўсёй масы членаў і кандыдатаў партыі.

Койданаўскі РК КП(б)Б з бальшавіцкай настойлівасьцю падышоў да вырашэньня задач партыйнай прапаганды, уявіў сабе ўсю важнасьць марксыцка-ленінскай тэорыі ў справе будаўніцтва сацыялізму, здолеў увязаць гаспадарча-палітычную работу з партасьветай і ператварыць апошнюю ў практычны дапаможнік справе вырашэньня чарговых задач, якія стаяць перад партарганізацыяй.

У выніку бальшавіцкай работы—бальшавіцкія вынікі: Партсеткай ахоплена: членаў і кандыдатаў партыі 88 проц., камсамольцаў—139, значная частка ўдарнікаў і актывістаў—рабочых і калгасьнікаў.

Чаму гэта дасягнута? Па-першае, таму, што РК КП(б)Б у сваёй штодзённай рабоце не зьнімаў з абвесткі дню пытаньне партасьветы, своечасова ўдарыў па апартуністычнай недаацэнцы гэтай работы з боку асобных ячэек, не процістаўляў гаспадарча-палітычныя задачы—партасьвеце, а ўвязваў яе з практычнай работай па іх правядзеньні. У выніку такой пастаноўкі партасьветы маецца рост партарганізацый за лік рабочых калгасьнікаў, ахопленых партсеткай. Уступленьне аднаасобнікаў у калгасы, замацаваньне рабочых МТС да канца пяцігодкі.

Па-другое, таму што з пачатку навучальнага году была праведзена спэцыялізацыя сеткі, па вытворчым прынцыпе саўгасныя, калгасныя і зьменныя партшколы на вытворчасьці.

Па-трэцяе, таму, што ў сыстэму партасьветы былі ўведзены новыя формы навучаньня — школы-аднадзёнкі, дзень масавай вучобы, гурткі па пытаньнях бягучай палітыкі, курсы па падрыхтоўцы ў партыю (ў 7 пунктах з ахопам 140 чалавек).

Па-чацьвёртае, таму, што Райком КП(б)Б своечасова заняўся пытаньнем падвышэньня марксыцка-ленінскіх ведаў партактыву, з гэтай мэтай арганізаваў дэкадны камвуз і ахапіў праз гурткі па гісторыі ЎсеКП(б).

Па-пятае, таму, што РК КП(б) арганізаваў партгабінэт, наладзіў яго работу, абсталяваў радыё,—аўдыторыю на 40 точак (праз якія прымаюцца лекцыі), міжнародны габінэт з плякатамі, дыяграмамі і інш. Такім чынам партгабінэт зрабіўся прытулкам партыйнай асьветы.

Выходзячы з сучаснага становішча сеткі партасьветы па Койданаўскаму раёну, Культпроп ЦК КП(б)Б у сваёй пастанове вызначыў наступныя чарговыя задачы партарганізацыі ў галіне партыйнай прапаганды:

«З бальшавіцкай упартасьцю змагацца за ўзятыя тэмпы па партасьвеце не зьніжаць іх на летні час, забясьпечыўшы 100 проц. ахопу партарганізацыі партвучобай да восені 1931 г.».

«Павярнуць сетку партасьветы тварам да аўладаньня тэхнікай».

Узмацніць працу сеткі па інтэрнацыянальным выхаваньні, узяўшы яго ў сувязі з небясьпекай вайны, зьвярнуўшы асаблівую ўвагу на барацьбу з вялікадзяржаўным расійскім шавінізмам, як галоўнай небясьпекай, з контррэвалюцыйным беларускім нацдэмакратызмам і шавінізмамі іншых колераў.

Паглыбіць увязку партасьветы з канкрэтнымі задачамі партарганізацыі (зьдзельшчына ў калгасах, падвышэньне вытворчасьці працы і г. д.) і з ухіламі ад лініі партыі ў практычнай рабоце.

На выкананьне гэтых асноўных задач па партасьвеце павінна быць мабілізавана ўся партыйная арганізацыя.

Асаўляк.

ЗА ЗРЫЎ ПАРТАСЬВЕТЫ—ДА АДКАЗНАСЬЦІ

Пастанова Бюро Менгаркому КП(б)Б ад 12 мая 1931 г.

Заслухаўшы даклады сакратароў парткалектываў заводу імя Варашылава, «Ударнік», «Дрэваапрацоўшчык», Абутковай фабрыкі, служб эксплёатацыі і цягі Менскага чыгуначнага вузлу, бюро Гаркому адзначае, што ды[illegible]

Таму Бюро Гаркому КП(б)Б пастанаўляе:

1. За невыкананьне рашэньняў пленуму Гаркому і дапушчаны зрыў партвучобы бюро парткалектываў заво[illegible]

2. За сыстэматычны зрыў партвучобы на заводзе «Бальшавік» з боку прымацаваных да заводу прапагандыстаў ад Нарпасу БДУ, паставіць на від бюро парткалектыву Наргасу БДУ і адмацаваць ад зав. «Бальшавік» [illegible]

[illegible]

У бой за 50,000 тыраж газэты „Савецкая Беларусь"

[illegible] проц. гэтага тыражу было дасягнута апаратам Выдавецтва, бо паштовы апарат і тады працаваў выключна самацёкам.

У лютым месяцы работа па распаўсюджваньні і экспэдыцыі газэты сумесна з апаратам была перададзена Газэтнаму сэктару пошты.

З гэтага часу тыраж газэты ня толькі не ўзрастае, але прыкметна зьніжаецца. Калі ў студзені месяцы тыраж складаў 22.600 экз., дык у лютым месяцы ён адразу зьнізіўся да 21.700 экз., і ў далейшым таксама наглядаецца зьніжэньне. На май месяц тыраж ужо зышоў да 21.500 экз.

Чым-жа тлумачыцца зьніжэньне тыражу нашай газэты?

Трэба з усёй рашучасьцю падкрэсьліць, што паштовы апарат, у прыватнасьці яго паштова-газэтны сэктар, не спраўляецца з ускладзенымі на яго задачамі па распаўсюджваньні і экспэдыцыі газэт.

Бюракратычныя адносіны работнікаў экспэдыцыі да адпраўкі газэт з Менску часта прыводзяць да таго, што газэта не адпраўляецца ў раён у дзень яе выхаду. Вельмі часта падпішчык атрымлівае газэту на 3-ці і нават на 4-ты дзень. Ня мала выпадкаў, калі з-за лядбайных адносін да сваіх абавязкаў з боку паштовага апарату на мясцох, падпішчык зусім не атрымлівае газэты.

Менская пошта мае ўсе магчымасьці, каб адпраўку большай часткі газэт рабіць у самы дзень яе выхаду. Але-ж гэтыя магчымасьці поштай не скарыстоўваюцца.

Цягнік па лініі МББ адыходзіць а 11 гадз. 55 хв. раніцы. Друкаваньне-ж газэты канчаецца а 9 гадзіне. Пры на[illegible]

[illegible] газэтнага аддзелу Менскай пошты адказаў:

— Апошні рэйс, паводле раскладу, ужо зроблены і больш вы машыны не атрымаеце, бо яна занята іншай работай.

Пры праверцы аказалася, што ў гэты час дзьве машыны былі заняты перавозкай іншага прыватнага грузу. Такія бюракратычныя адносіны да справы мяжуюць са шкодніцтвам. Мы павінны дабіцца таго, каб машына з газэтамі прыходзіла за 15-20 хвілін да адходу цягніка, што забясьпечыць больш своечасовую дастаўку газэты падпішчыку.

У рабоце па распаўсюджваньні газэты існуе стаўка на самацёк. Апаратам пошты абсалютна не скарыстоўваюцца ўсе магчымасьці і мэтады для таго, каб прасунуць газэту ў самыя шырокія масы працоўных. Работнікі пошты на мясцох чакаюць пакуль рабочы, калгасьнік, або настаўнік самі прыдуць падпісацца на газэту. Грамадзкасьць вакол прасоўваньня газэты ў шырокія масы зусім не арганізавана. Зусім зразумела, што ўсё гэта адбіваецца на рост тыражу.

Месячнік друку павінен зрабіць круты пералом у гэтай справе. Распаўсюджваньне і дастаўка газэт падпішчыкам—ёсьць вялікая і адказная работа.

Паштовы апарат, павінен рашуча перабудаваць сваю работу, выкінуць з сваіх радоў усіх тых, хто фармальна, бюракратычна адносіцца да выкананьня сваіх абавязкаў.

Справа распаўсюджваньня і дастаўкі газэт падпішчыкам павінна быць узьнята на адпаведную вышыню.

К. Касьцюк.

Жалезнай мятлой вымесьці ворагаў ленінскай нацпалітыкі з радоў чырвонаштандарнага настаўніцтва

Нацдэмам Брыцькам не павінна быць месца ў савецкай школе

Актывізацыю клясава-варожых элемэнтаў мы наглядалі і наглядаем ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі і культуры. Беларускія нацыянал-дэмакраты, якія працавалі ў Менскім Белпэдтэхнікуме (Язэп Лёсік, Грамыка, Ігнатоўскі і інш.) пакінулі сярод студэнцтва спадчыну сваёй нацдэмакратычнай контррэвалюцыйнай працы. Яшчэ ў 1929-30 нав. годзе мы мелі вылазкі нацдэмаўскага парадку з боку групы студэнцтаў (Вашына, Гайка і інш.). Асабліва заўзята выступалі нацыянал-дэмакраты з студэнтаў ў гэтым навучальным годзе (Вашына, Гайка, Астрэйка, Гінтаўт, Гуцько, Брыцько і інш.).

Партыйная, камсамольская і прафэсыянальная арганізацыі своечасова выкрылі контррэвалюцыйны твар гэтай групы і далі ёй зьнішчальны адпор. Атрымаўшы рашучы адпор нацдэмы сваіх пазіцый не здаюць, а імкнуцца весьці працу сярод астатняй часткі студэнцтва ў больш замаскаваным выглядзе.

Падаем характэрны факт... 15 мая г. г. на імя студэнтаў III курсу Менскага БПТ былі прысланы два лісты ад студэнта-практыканта III курсу БПТ Брыцько Сяргея, дзе ён разьвівае рад яўна контррэвалюцыйных поглядаў.

Прыводзім поўнасьцю адзін з яго лістоў, які быў прыслан на імя дзяўчат III дашкольнага курсу:

«Дзявоцкаму III курсу. Лэдзі і сэньёрэты.

Ад набалеўшага сэрца шлю Вам... послание сие»... (чмыхнуць некалькі разоў носам ад «избытка чувства», заплакаць усім праз сьлёзы...) Як-жа не радавацца, калі на двары май, вераб'і ўзьнімаюць голас дафюртэ, за вокнамі рэчка цячэ, траўка расьце і растуць цэны на прамтавары... Урра-а (націск на «р») рэальная зарплата настаўніка па... (дастаўце самі дзяўчаты)... Музыка грае жалобны марш. (Слухачы ня схіляюць ўніз галовы). Але-ж «настаўнік павінен стаць на такой вышыні, на якой ён не стаяў і не стаіць да гэтага часу нідзе ў капіталістычных старонках» гэтак сказаў... мала хто сказаў? Адным словам расьцем і ўзьнімаемся ўверх... Я аднаго разу амаль па воблакі не падскочыў, але яшчэ хо[лад]на, прастудзіўся, раздумаў, стаў на свае месца.

Усё. Серж».

У той час, калі працоўныя Савецкага саюзу пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі заняты выкананьнем промфінпляну трэцяга рашаючага году, змагаюцца за ўдарнае правядзеньне другой бальшавіцкай сяўбы, у той час, калі асноўная частка настаўніцтва з усёй сваёй адданасьцю прымае ўдзел у сацыялістычным будаўніцтве, пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі Брыцько Сяргей піша: «Ад набалеўшага сэрца шлю вам... «послание сие» заплакаць усім праз сьлёзы... Ён не толькі не знаходзіць сабе месца ў вялікім будаўніцтве сацыялізму, але «набалеўшым сэрцам» перажывае гэтае будаўніцтва.

Савецкі саюз пасьпяхова выконвае пяцігадовы плян, перамагаючы на сваім шляху ўсякія перашкоды. Клясавы вораг імкнецца спыніць шпаркі тэмп сацыялістычнага будаўніцтва.

Брыцька вуснамі кулака кажа: «Музыка грае жалобны марш»... Гэта значыць прыходзіць канец сацыялістычнаму будаўніцтву і Савецкаму саюзу, што «слухачы» не павінны «схіляць уніз галовы»—павінны падрыхтавацца да нечага надзвычайнага.

Ня менш контррэволюцыйным зьяўляецца і другі ліст Брыцько, дзе ён заклікае студэнтаў, у сувязі з нашымі цяжкасьцямі, «зложыць пальцы ў кулак і патрэсьці іх у паветры».

У гэтым-жа лісьце Брыцько высьмейвае беларусізацыю і ў асобных сказах ліста сьвядома каверкае беларускую мову («ісчо кланяемся і шлём привет и с любовию ниски паклён Бил[…] питехникуму ад Самахвалаўскага ШКМ»).

Усе гэтыя факты, якія ў сваім злучэньні складаюць цэлую сыстэму контррэвалюцыйных паклёпніцкіх і нацыянал-дэмакратычных поглядаў, [го]вораць за тое, што Брыцько С. не толькі ня можа быць чырвонасьцяжным настаўнікам, але ён зьяўляецца яўна варожым контррэвалюцыйным элемэнтам.

Студэнцтва Белпэдтэхнікуму абурана такім контррэвалюцыйным выступленьнем і патрабуе зьняць яго з настаўніцкай работы і прыцягнуць да адказнасьці за контррэвалюцыйную ра[боту]. [illegible]

Васілеўскі У.

Суперфін М.

ЗАКОНЫ І ПАСТАНОВЫ УРАДУ БССР

Пастанова

Савету Народных Камісараў БССР

ПРА МЕРАПРЫЕМСТВЫ ПА УСЕАГУЛЬНЫМ АБАВЯЗКОВЫМ НАВУЧАНЬНІ НА 1931—32 НАВУЧАЛЬНЫ ГОД.

Выслухаўшы даклад Народнага Камісарыяту Асьветы пра мерапрыемствы па усеагульным абавязковым навучаньні на 1931—32 навучальны год, Савет Народных Камісараў БССР пастанаўляе:

1. Ахапіць у 1931—32 навучальным годзе абавязковым навучаньнем у 1-м канцэнтры палітэхнічнай школы ўсіх дзяцей 8—11 гадоў і забясьпечыць школьнымі месцамі ўсіх дзяцей ад 11 гадоў, якія ў гэтым годзе вучацца ў 1-м канцэнтры.

2. Ахапіць у 1931—32 навучальным годзе ўсеагульным абавязковым навучаньнем усіх няпісьменных і малапісьменных пераросткаў 11—15 гадоў, для чаго даручыць раённым выканаўчым камітэтам і гарадзкім саветам арганізаваць патрэбны лік аднагадовых і двохгадовых спэцыяльных школ для пераросткаў, а там, дзе гэта немагчыма, навучаньне іх праводзіць у асобных групах пры лікпунктах і школах для малапісьменных.

3. Увесьці абавязковае навучаньне ў II-м канцэнтры ў 1931—32 навучальным годзе ў гарадох Менску, Віцебску, Гомелі, Магілеве, Бабруйску, Воршы, Полацку і Мазыры, у фабрычна-заводзкіх мясцовасьцях і ў Чырвонаслабодзкім, Старобінскім, Жыткавіцкім, [illegible] Плешчаніцкім, Асьвейскім, Боркавіцкім, Ветрынскім, Вушацкім і Дрысенскім раёнах.

Увесьці таксама абавязковае навучаньне ў 1931—32 навучальным годзе там, дзе ёсьць месцы у 5-х групах II-га канцэнтру, і ў паасобных сельскіх саветах, у якіх праведзена суцэльная калектывізацыя, для чаго ўсе новыя групы II-га канцэнтру, пасьля задаваленьня натуральнага росту існуючых няпоўных сямігодак, накіраваць на адчыненьне новых 5-х груп.

4. Прапанаваць раённым выканаўчым камітэтам і гарадзкім саветам выдаць на падставе арт. арт. 1, 2 і 3 гэтай пастановы не пазьней 1 чэрвеня 1931 г. абавязковыя пастановы аб увядзеньні ўсеагульнага абавязковага навучаньня.

5. У сувязі з шпаркім ростам сеткі прафтэхнічных і сярэдніх школ на базе сямігодкі немагчымасьцю цалкам забясьпечыць іх вучнямі, выпушчанымі з сямігодак, лічыць патрэбным яшчэ больш пашырыць з 1 студзеня 1932 г. усеагульнае абавязковае навучаньне ў сямігодках, што прадугледзець пры складаньні кантрольных лічбаў на 1932 год.

6. Абавязаць раённыя выканаўчыя камітэты і гарадзкія саветы правесьці [illegible]

[illegible]

Пастанова

Прэзыдыуму Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР

АБ НАЗНАЧЭНЬНІ ТАВ. ФАЙНБУРГА І. Л. НАМЕСЬНІКАМ НАРОДНАГА КАМІСАРА ЮСТЫЦЫІ БССР

[illegible]

18 мая 1931 г.

г. Менск.

[illegible]

13 мая 1931 г.

г. Менск.

АПАВЯШЧЭНЬНІ

Дом Працасьветы

[illegible]

ПАПРАЎКА.

[illegible]

Адказны рэдактар П. ШАСТАКОЎ.

ЦЫРК-КІНО-ТЭАТР

Яўрэйскі Дзяржтэатр Украіны	Сёньня НІТ ГЭДАЙГЭТ. Заўтра дня 16 не дзе[illegible]. Пач. а 8 г. Білеты прад. у габ. касе з 12—2 г. і з 4—6 г.
Дзяржцырк	Сёньня і штодзённа ВЯЛІКІ ЦЫРКАВЫ ПАКАЗ. Пачат. а 8 з пал. гадз. увечары
„Чырвоная Зорка"	[illegible]
Кіно-тэатр „Культура"	ДЖЫМ ШААНТЭ. [illegible] РОМЭО І ДЖУЛЬЕТА.
Кіно „Інтэрнацыянал"	Саратаўскі кірмаш. [illegible]
Кіно „Пралетары"	Праўдзіўшаніе жанчыны. Драма. [illegible]
Кіно „Юны Піянэр"	Бухта сьмерці. [illegible]

Белдзяржвыдавецтва. СЭКТАР КНІГАРАСПАЎСЮДЖВАНЬНЯ

ПАСТУПІЛІ Ў ПРОДАЖ КНІГІ ПА АЎЛАДАНЬНІ ТЭХНІКАЙ ВАЕННАЙ СПРАВЫ

[illegible]

Продаж утварэцца ва ўсіх кнігарнях Белдзяржвыдавецтва, Спажыўкааперацыі і Саюздруку.

АБ'ЯВА

21-га мая а 7-й гадзіне ўвечары ў залі пасяджэньняў Прэзыдыуму ЦВК БССР адбудзецца

—НАРАДА—

па пытаньні „Практычная праца дэпутацкіх груп на прадпрыемствах" (ДАКЛАД Тав. КАНАПЛІН).

[illegible]

АРГІНСТР ЦВК БССР

БЕЛКАНТОРА ДЗЯРЖБАНКУ ПАВЕДАМЛЯЕ, ШТО

ЗАНЯТКІ 3—4-х МЕСЯЧНЫХ БАНКАЎСКІХ рахункаводных курсаў ДРУГОГА НАБОРУ ПАЧНУЦЦА:

на Віцебскіх курсах—10 чэрвеня,

на Магілеўскіх курсах—25 мая і

на Бабруйскіх курсах—1 ліпеня г. г.

[illegible]

Белкантора Дзяржбанку.

ТЫРАЖ білетаў 4-га разраду 5-й ЛЁТАРЭІ АСОАВІЯХІМУ АДБУДЗЕЦЦА 25 мая 1931 г. у г. Гомелі.

Кожны працаўнік павінен мець білет 5-й лётарэі.

Білеты прадаюцца ва ўсіх ячэйках Асоавіяхіму.

Спыненьне водпуску хлеба РСС, не прадставіўшым зьвестак аб выдатку хлеба

[illegible]

СПЫНІЛА ВОДПУСК ХЛЕБА

Менскаму-па-гараднаму, Чэрвенскаму, Сеньнаўскаму, Рэчыцкаму, Полацкаму, Лёзьнянскаму, Коханаўскаму, Ляднянскаму, Камарынскаму, Буда-Кашалёўскаму і Клічаўскаму

райсаюзам за несвоечасовае прадстаўленьне

СПРАВАЗДАЧНАСЬЦІ АБ ВЫДАТКАВАНЬНІ ХЛЕБА

за тэрмін ад 2-х да 5-ці месяцаў (Клічаўскае).

[illegible]

Белкантора Саюзхлеб папярэджвае ўсе астатнія РСС аб тым, што мера спыненьня выдатку хлеба будзе прыменена да ўсіх не прадставіўшых зьвестак.

САЮЗХЛЕБ.

АПОШНІ ДЗЕНЬ ЗДАЧЫ ПАДПІСКІ НА ГАЗЭТЫ І ЧАСОПІСЫ 26 МАЯ

ПАЗНЕЙ ГЭТАГА ТЭРМІНУ ПАДПІСКА НА ЧЭРВЕНЬ ПРЫМАЦЦА НЯ БУДЗЕ.

СВОЕЧАСОВА ЗДАНАЯ ПАДПІСКА—ГАРАНТЫЯ АКУРАТНАЙ ДАСТАЎКІ.

ГАЗБЮРО.

ЗГУБЛЕНЫ:

[illegible]

Адрас рэдакцыі і выдавецтва: Менск, Пляц Волі, 17, першы паверх. Тэлефоны: адказнага рэдактара—7-69, сакратара—4-78, сэктару—6-15. Выдавецтва—2-44

падпісная плата: 1 месяц—90 к., 3 м-цы—2,70, 6 м-цаў—4,00, на год—8,00.

Галоўлітбел № 598.

Друкарня імя тав. СТАЛІНА.